

மாரபு

MARAPU

10

மாரபு - 1000

வறிந்துஸ்தான்

இறக்குமதி & ஏற்றுமதி பிரைவேட் லிமிட்டட்

HINDUSTAN IMPORTS & EXPORTS PTY. LTD.

உங்களின் மளிகைச் சாமான்களை மிகவும் குறைந்த விலையில் எங்கு வாங்குவீர்கள்?.

எமது சமூகத்துக்காக இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய எல்லா நாடுகளில் இருந்தும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரே ஸ்தாபனம் எமது ஸ்தாபனமே.

எங்கள் சிறப்பம்சம்

உயர்ந்த தரம்

குறைந்த விலை

வியாபார நேரங்கள்:

திங்கள் -- வியாழன்

வெள்ளி

சனி

ஞாயிறு/விடுமுறை தினங்களில்

முப 8.00 பிப 6.00 வரை.

முப 8.00 பிப 7.00 வரை.

முப 8.00 பிப 5.30 வரை.

முப 8.00 பிப 5.00 வரை

48-50 Dingley Avenue,
Dandenong, VIC. 3175

சந்தா வியாதி :

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00
இலங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்) ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abiramie Publications'.

Abiramie Publications, P. O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

உள்ளே...

யாழ் நகர வாழ்வு

சந்திப்பு

சிட்னிக் கடிதம்

நாடக விமர்சனம்

மெல்பன் காற்று

நாடகம்

- ஒரு சமூக நோக்கு

தியாகம்

'அருவி' 7

அசன் 11

சிட்னிக் குருவி 16

நா. இளங்கோ 18

வாயுபகவான் 22

க. சிறீபாலன் 26

ரதி 31

ஆசிரியர்
விமல் அரவிந்தன்

வாசகர்களிடமிருந்து தாமான ஆக்கங்களை மாபு
வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும்
எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து
கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற
பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும்
சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

§ § §

படைப்புக்களில் வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச்
சுதந்திரத்தை கௌரவிக்கும் வகையில், 'மாபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

விலை \$2.00

Marapu is printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082, Australia.

ஊர்ப்பு

சமுதாயம் சக்கரத்தின் சுழலாத புள்ளியே மரபு.

சுவடி 2

ஏடு 4

சமூக ஒழுக்கம்

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இடங்களிலெல்லாம் தமது கலாசாரத்தை முன்னெடுப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் ஒரு நீண்ட, பழமையான பாரம்பரியத்தின் வழிவந்தவர்கள் என்ற பெருமையும் எமது மனங்களில் உண்டு.

பல்வேறுபட்ட கலாசாரங்களின் மத்தியில் வாழும் நாம், எமது கலாசாரத்தைப் பொருத்தமான முறையில் பேணவேண்டியதும், வாழ்க்கை முறைகளை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியதும் மிக அவசியமானவை.

எமது நடவடிக்கைகள், எமது சமூகத்திற்குக் கறை ஏற்படுத்துவனவாக இருக்கக் கூடாது; அதன் வளர்ச்சியையும், தன்மானத்தையும் பாதிப்பனவாக அமையக் கூடாது. தனிப்பட்டவர்களின் செயற்பாடுகள் முழுச் சமூகத்தையுமே பாதிக்க வல்லன என்பதையும் நினைவில் நிறுத்த வேண்டும்.

அதீத சுயநலம், பண மோசடி, காடைத்தனம், நம்பிக்கைத் துரோகம், பணத்தை எந்த வழியிலும் சம்பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணம், கட்சிகட்டிப் போராடுதல், பொது வாழ்வைக் குறுகிய நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தல், போட்டி-பொறாமை, பூசல்கள், கழுத்தறுப்பு, பயமுறுத்தல்கள் போன்றன எமது சமூகத்திற்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை தரப்போவதில்லை.

ஐரோப்பா, கனடா போன்ற இடங்களில் பார்த அளவில் இந்நோய் தமிழர்களைப் பாதித்து வந்துள்ளமை நாம் அறிந்ததே. ஏனைய சமூகத்தினர் தமிழர்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் அளவிற்கு இது தோற்றம் எடுத்துள்ளது.

இதே நோய் அவுஸ்திரேலியாவிலும் இப்பொழுது பரவிவருகிறது. இதைக் கண்டும் காணாததுபோல் நாம் இருக்க முடியாது. இவற்றிற்கு நாம் பராமுகமாக இருந்தோமானால், இது இங்குள்ள முழுத் தமிழ் சமூகத்தையுமே குட்டிச் சுவராக்கிவிடும்.

எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரைக் கருத்திற் கொண்டாவது எமது சமூகம் சரியான பாதையில் முன்னேறிச் செல்வது அவசியமானது.

பெண் விடுதலை பற்றி...

- சரஸ்வதி ராம்னாத் -

[சுபமங்கலா இதழில் பெண் விடுதலை பற்றிய கேள்விகளுக்கு, பிரபல இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சரஸ்வதி ராம்னாத் அளித்த பதில் இது].

கேள்வி: இன்று பரவலாகப் பேசப்படும் பெண் விடுதலை பற்றி தங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

சரஸ்வதி ராம்னாத்: பெண் விடுதலைன்னு சொல்றாங்க. எதை பெண் விடுதலைன்னு சொல்றாங்க? பதிலே தெரியலை. எதிலிருந்து பெண் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறாள். தன்னுடைய சமுதாயத் துறைகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறாளா? இல்லை, மரபென்று மார்தட்டிக்கொண்டு தானே தற்காத்துக் கொண்டு வருகிறாளே அந்த மரபுகளை உடைக்க ஆசைப்படுகிறாளா? குடும்பம்... ஆணாதிக்கம் இதிலிருந்து விடுபட நினைக்கிறாளா? இதைப் பத்தின தெளிவான கண்ணோட்டம் முதலில் தேவை. வெறும் புரட்சி, ஆணுக்கு எதிரான இயக்கம் என்பது வலுவில்லாமல், அர்த்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. விடுதலை என்று வரும்போது அவள் முதலில் தன்னுள்ளே தன்னை அழுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற சக்திகளிலிருந்து விடுபடணும். ஏன் தன்னைப் பற்றியே பெரும்பாலான பெண்கள் நினைத்துக் கொண்டு இருக்காங்க. தன்னை விட்டு வெளியே வந்து தன் குடும்பம், தன் குடும்பத்தை விட்டு வெளியே வந்து தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகம், உலகம் வரை வேண்டாம்... தன்னைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்கள் பற்றி சிந்திக்கும் மனித நேயம் இல்லாமல், சும்மா, விடுதலை பெறணும், ஆணுக்கு சமானமா இருக்கணும்னு சொன்னா அதிலே அர்த்தம் இல்லை.

ஆணுக்குப் பெண் குறைந்தவளல்ல. இதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. இந்தப் பூட்டிப் புரட்சியை அவள் எந்த விதத்தில் செய்ய விரும்புகிறாள்? சிந்தனை ரீதியிலா? செயல் ரீதியிலா? "நானும் புருஷன் மாதிரி டிரெஸ் பண்ணிக்கொண்டு போவேன், வேண்டாம்னா திருமணத்தை உடைப்பேன்..." என்பதிலா? உடைப்பது ரொம்ப சுலபம்.

5ம் சமூகத்தில் அதற்கு அடுத்தபடி என்ன? யோசிக்க வேண்டாமா? இன்று விவாகரத்து பெற்ற பெண்ணுக்கு எந்த ஆணாவது வாழ்வு தரத் தயாராக இருக்கிறானா? சமூகம் தயாராக இருக்கிறதா? எதுவும் பக்குவப்படாத சூழலில் நான் உடைச்சுக்கிட்டு வெளியில வந்து நிற்பேன் என்பது ஒரு சீர்குலைவிலிருந்து, இன்னொரு சீர்குலைவில் விழக்கூடாது. பெண் தன் காலில் தனித்து நிற்கும் சக்தி வேண்டும். அதற்கு ரொம்ப முக்கியம் பொருளாதார தற்பாதுகாப்பு.

சுதந்திரம் என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தை முதலில் ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணும் தெரிஞ்சிக்கணும். சுதந்திரம் என்பதன் அர்த்தம் சுயக்கட்டுப்பாடு அல்லவா? இஷ்டம் போல் திரிவது சுதந்திரமே அல்ல. ஃபீ செகஸ்தான் (கட்டுப்பாடற்ற பால் உறவு) பெண்ணுக்கு சுதந்திரம் என்று சில எழுத்தாளர்கள் எழுதுகிறார்கள். சிலர் இதை ரொம்ப கொண்டாடுகிறார்கள். ஃபீ செகஸை ஒரு பெரிய சாதனை போல் சாதிப்பது சரியல்ல. சோரம்போதல் வீரச் செயல்களாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. இந்த அடல்டரி என்பது தனிப்பட்ட அவள் அல்லது அவள் உணர்வுகளுக்கு அவர்கள் பலியாவது. இது மனிதர்களின் தனிப்பட்ட உணர்வுகள். இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் கூட இது குற்றமே.

அடல்டரியை வைத்து கதையோ, நாவலோ எழுதுங்கள் தப்பில்லை. ஆனால் நியாயப்படுத்தாதீர்கள். ஆதி நாட்களுக்கே கற்காலத்திற்கே மனிதனை கொண்டு சென்று என்ன பயன்? மனிதன் மேன்மையடையனும். மேலும் மேலும் உயரணும், இதுதானே இலக்கியத்தின் கோட்பாடு. யீண்டும் மிருக நிலைக்கு செல்வதா? இதனால் குழந்தைகள் மனோத்தத்தவ ரீதியாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தனக்கு குழந்தை முக்கியமில்லை என்றொரு தாய் சொல்வாளா? எனக்கு நான் தான் முக்கியம்தான் நினைச்சாளானா அவளிடம் கொஞ்சம் தாய்மை குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கேள்வி: 92-ம் வருடத்து பெண்ணைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீங்க?

சரஸ்வதி ராமனாத்: எனக்கு ரொம்ப நம்பிக்கையா இருக்கு. எங்களைப் போல் இன்றைய பெண்கள் குழப்பத்தில் இல்லை. சின்னக் குழந்தைக்குக்கூட தெளிவான சிந்தனை இருக்கு. அறிவுபூர்வமாய் சிந்திக்கும் தகுதி படிக்கும் பெண்களிடம் இருக்கு.

Subhamangala, 123 Angappa Naicken Street, Madras 1, India.

யாழ் நகர வாழ்வு

வரலாற்றுச் சக்
கரம் பின்னொ
க்கி சுழல்வதில்
லை என்று
யாரோ சொள்
னார்கள். ஆனா
ல் நாமோ வர
லாற்றின் முள்
வளைய காலங்
களிற்கு விரட்டப்
பட்டுக் கொண்
டிருக்கின்றோம்.

இன்னும் பரிச்சயமான காற்று, கொதிக்கும் வெய்யில், மழை. மழை மண்ணில் கிளப்பும் அதே வாடை, செருப்புக் கால்கள் வாசலில் தட்டும்போது உதிர்க்கும் மண்துகள்கள் இன்னும் மாறிவிடவில்லை. நாம் அதே நிலத்தில் இன்னும் இருக்கிறோம்.

ஆனாலும் எங்கோ ஒரு விவசாயி துலாமிதித்துக் கொண்டு பாடும் பாட்டை இப்போது நாம் கேட்பதில்லை. துல்லியமாய் ஒரு அமைதிப் பொழுதை ஊடறுத்து எழுகின்ற கோயில் நாதம் கூட தன்பாட்டிற்கு அடித்து ஒய்ந்து போய் விடும்வரை எவரது கவனத்தையும் ஈர்ப்பதாய் இல்லை. திருமண வீடும், மகப்பேறும், பருவச்சடங்கும் சலித்துப் போய்விட்டது. அழுகை என்பது அலுத்துப் போய் விட்டது. ஒப்பாரிகளை நாங்கள் இப்போது பாடமாக்கி ஒப்பித்து விடுகிறோம். ஏதோ ஒன்று இன்னும் குறைகிறது. எம்மில் இருந்து ஒரு நரம்பு உருவப்பட்டு விட்டது.

காசோரணா பீச்சும், கீரிமலையும் எப்போதோ எம்மிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டன. இப்போது நீங்கள் எம்முடன் உலாவ வந்தால் நாங்கள் சைக்கிளில் போகும் பாதை நெடுக இடிந்த சுவர்களை உங்களுக்குக் காட்டுவோம். பழைய நாகரிகத்தின் பெருமை தேடுகின்ற புதை பொருள்

ஆய்வாளர்கள் யாரும் உங்களில் இருந்தால் இந்த இடிபாடுகளின் நடுவே எம் புதிய நாகரீகத்தில் ஏதும் மீதம் இருக்குமோ எனத் தேடச் சொல்வோம். மழை நீரில் இன்னும் கரைந்தும் கரையாத கரித்துண்டு வாசகங்கள் ஒரு வேளை எஞ்சியிருக்கலாம்.

மூச்சுக்காற்றைத் தவிர ஏதுவுமே எமக்கு மறுக்கப்பட்டு விட்டதனால் இப்போது நாம் கற்களைத் தட்டிப் பொறியுண்டாக்கும் பண்டைய காலத்துத் தேடலுக்குப் போய் விட்டோம். பனம் பழத்தில் குளிக்கிறோம். சாம்பலில் தோய்கிறோம். சைக்கிள் சில்லைச் சுழற்றி டையளமோவில் வானொலிச் செய்தி கேட்கிறோம். பஞ்சுத்துண்டுடன் ஒரு துளி எண்ணெயில் விளக்கேற்றிக் கொள்கிறோம். வரலாற்றுச் சக்கரம் பின்னோக்கிச் சுழல்வதில்லை என்று யாரோ சொன்னார்கள். ஆனால் நாமோ வரலாற்றின் முன்னைய காலங்களுக்கு விரட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கிணறு வெட்டப்போய் பூதம் வந்தது என்று சொல்வார்கள். அது என்னமோ தெரியாது ஆனால் நாம் மட்டும் இப்போ கிணற்றுக்குள்தான் வாழ்கிறோம். எமது உலகம் ஒரு சிறிய வட்டம். எங்கள் கோசங்கள்தான் இடிமுழக்கம் எதிரொலிக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் உலகம் முழுவதும் அதிர்வதாய் உணர்வோம். இன்னும் நாங்கள் கிணற்றுத் தவளைகள். தவளை இளத்தைத் தவிர உலகில் சிறந்த இளம் ஏதும் இல்லை என்பது மட்டும் எமக்குத் திண்ணம். நாங்கள் நால்வர் சந்திக்க நேர்ந்தால் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன் தோன்றிய மூத்த குடியென பெருமை சொல்லி ஒருவருக்கொருவர் முடி சூட்டிக் கொள்வோம். நீரில் மட்டும் நிழலைப் பார்த்தால் மீண்டும் நாங்கள் தவளையாய் நினைத்து தத்திப்பாய எத்தனிப்பதுண்டு. ஈரடி பாய்ந்தால் ஓரடி சறுக்கும். மறுபடி பாய மளமின்றி மீண்டும் நாங்கள் கிணத்துக்குள் குதிப்போம்.

வெளியே வசிக்கும் எல்லோருக்கும் நாங்கள் ஒரு விந்தையாய் தெரியலாம். ஒரு சிலர் எம்மைச் சந்திக்க நேர்ந்தால் எப்படி உங்களால் வாழ முடிகிறது என்று மட்டும் வியந்து கேட்பார். மண்புழு கூட அங்கு வசிக்கிறது. வாழ்க்கை பற்றிய உத்தரவாதம் யாரும் அதற்குக் கொடுத்தது இல்லை. மண்ணைத் தோண்டி மண்ணைப் புசித்து மண்ணைக் கழித்து அதுவும் வாழுகிறது. நாமும் வாழ்கிறோம்.

யாரையும் நாங்கள் நொந்து கொள்வதில்லை. விதியைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை. நாட்கள் நகர்வது எமக்குத் தெரிவதுமில்லை. எமக்கு இருபத்தி நான்கு மணித்தியாலங்கள் தேவையில்லை. இரண்டு மட்டும் போதும். ஒன்று பகல், மற்றது இரவு. ஒன்றைத் தூரத்திக் கொண்டு பொழுதை அவையும் பதித்துச் செல்லும்.

எங்களுக்கு எப்போதாவது கப்பலில் உணவு வரும். அதைக் கொண்டு எம்மை நீங்கள் அகதிகள் என்று கருதி விட வேண்டாம். தப்பு நாய்கைதிகள். திறந்த சிறைச்சாலையில் அடைத்து வைக்கப் பட்ட யுத்தத்தின் கைதிகள். சட்டம் யார் இயற்றிய தென்பதையும் அறியோம். குற்றம் என்னவென்பதையும் அறியோம். ஒரு வேளை சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் சிவனுக்கு அடிமை ஓலை எழுதி வைத்தது போல் நாமும் முற்பிறப்பில் யாருக்கும் எழுதிக் கொடுத்தோமோ என்னமோ?.

எம்மைப் பார்த்து ஏளனம் செய்யும் ஒருவர் "அக்கா அக்கா என்று அழைத்தாய், அக்கா வந்து கொடுக்க சக்கா மிளகா சுதந்திரம் கிளியே" என பாரதிதாசனின் பாட்டுடன்றைக் காட்டலாம். ஆனாலும் பார்ப்பதெது கேட்பதெது பேசுவதெது என கட்டளை இட்டு நீர் சுதந்திரம் பற்றி எமக்கு சொல்லித்தர வந்தால் சக்குக்கும் மிளகுக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் வித்தியாசம் ஏது விளங்குமா என்ன?.

ஆனாலும் யுத்த மேகங்கள் கருக்கட்டும் போது நாங்கள் எப்படிப் பதுங்குவது எனப் பயின்று கொண்டுள்ளோம். ஒரு தட்டில் உணவும் சுடுதண்ணிப் போத்தலில் தேனீரும் கொண்டு யுத்த விமானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தபடி பங்கருக்குள் நாங்கள் எப்போதும் தயார் நிலையில். அல்லோவ கல்லோலம் ஓய்ந்த பிறகு மந்தையிலிருந்து பிரிந்து போன ஆடுகள் தொகையை எண்ணிக்கணக்கெடுப்போம்.

வாழ்வு எமக்குள் பாகுபாட்டை விதித்திருந்தாலும் மரணம் அப்படி வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. ஒரு நாள் ஒரு ஆசிரியர் மறுநாள் ஒரு வயோதிபுப் பெண், இன்னொரு நாள் ஒரு டாக்டர். மழை காலம் தான் இன்னும் சோதனையான காலம். பங்கர்கள் அழிந்து விடும். எங்கள் மரணங்கள் இப்போது சுதந்திரமாக தோந்தெடுக்கப்படும்.

ஆனாலும் மரணம் எமக்கு வேதனை ஆளதல்ல. வேதனையானது என்னவென்றால் வாழ்க்கைதான். என் உடலின் தேவை, என் அறிவின் தேவை, என் உணர்வுகளின் தேவை, என்னில் தங்கியுள்ளவர்களின் தேவை, என் சமூகத்தின் தேவை இவை எல்லாவற்றிற்கும் மரணம் ஒரு இலகுவான பதிலை வழங்கி விடும். நானைய கேள்விகளை முற்றுப்புள்ளி ஆக்கிவிடும். ஆனால் வாழ்க்கையோ இவை எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லியாகப் பணிக்கப் பட்டுள்ளது.

திக்கு முக்காடுபவர்கள் வெளியேறிவிட நினைப்பது சிரமம். வருடக்கணக்காகச் சேமித்துச் சேமித்துச் சிறுகச் சிறுகக் கட்டிய வீடு அவர்களுக்கு இப்போதெல்லாம் விற்க முடியாது. ஒரு குண்டின் மூலம் எப்போதும் அழிந்து விடக்கூடுமானாலும் அதை போராட்டத்திற்கென்று அத்தனை சுலபமாக உவந்தளிக்கச் சித்தமில்லை. எப்போதாவது

திரும்புமென கனவு காணும் “நல்ல சூழ்நிலையில்” மகளைக் கரை சேர்க்க அதுதான் ஒரு சீதனச் சொத்து. போராட்டத்தில் பங்குபற்றினாலும் விட்டாலும் போரினுள் வாழ வேண்டியது கடமை என்பதை மறந்து யார்தான் வெளியேற அனுமதி கேட்கத்துணிவது? போராட்டத்தை தனித்து விட்டு விட்டு தாங்கள்

மட்டும் தப்பிக்க நினைத்தால் யார் தான் ஒப்புக்கொள்வார்கள்? ஆனால் வாழ்வதற்காகப் போராடுகிறோமா, போராடுவதற்காக வாழ்கிறோமா என்பது தான் எமக்குப் புரியவில்லை.

இதன் வாழ்க்கை மிகக் கடுமையானது ஆனாலும் பழகிப் போனது. பழகிப் போனதால் புளித்துப் போனது. புளித்துப் போனதால் உணர்ச்சிகள் மரத்துப் போனது. மரத்துப்போன பின்னால் விழுமியங்களும் பண்பாடும் உயரக்கூடிய கோபுர உச்சியும் எப்படிப் போனாலென்ன என்பதில் அக்கறை ஏதும் இல்லை. அக்கறையில்லாது விடப்பட்ட கட்டிடம் புதர் மண்டும் புத்தெடுக்கும் ஒட்டறைச் சிலந்திவலை முழுவதும் மூடப்படும். வலை மூடிய மனதை துடைத்து துப்பரவாக்கும் துடைப்பங்கட்டை சிந்தனை தானே. அதுதான் சிறைப்பட்டுப் போனதே!

கலை என்பது ஒரு சமூகத்தின் நிலைக்கண்ணாடி என்று சொல்வார். ஆனால் சமூகம் நிலைகுலையும் போது உடைந்த கண்ணாடியில் விம்பம் உருச்சிதைந்து தானே தெரியும். விரக்தியும் மனவிகாரமும் உணர்ச்சியற்ற சடத்துவமும் அடுத்தவர் பற்றிய அக்கறையில்லாச் சுயநலமும் அகங்காரமும் அற்ப அடிவருடித்தனமும் மூர்க்கமும் வெறியும் புகைமண்டிய பொறாமையும் அன்பு பண்பு கருணைகழிவிரக்கமும் அறிவு தெளிவு அனைத்தையும் மூடிப்பூஞ்சணம் போல பீடித்துக் கொள்ளுமோ? கிடுகு வேலிக்கு மேலால் மிளகாய் பரிமாறிக் கொள்ளும் கிராமத்து உறவுகள் எளிமேலும் எஞ்சுமோ? நாளைய சமுதாயத்தை படைக்க வேண்டிய பிஞ்சு முகங்களின் மனவார்ப்புகள் எப்படி அமையுமோ? இவை பற்றி நாம் சிந்திப்பதுமில்லை.

இடியோசை கேட்டால் ஒரு திக்கில் ஓடும் மந்தைக் கூட்டத்திற்கு சொந்தபுத்தி இருப்பதில்லை. மலை உச்சிக்கு வந்த ஒன்று பள்ளத்துள் வீழ்ந்தால் மற்றது விழும் சாகும். மிஞ்சியவை இன்னொரு முழக்கத்திற்கு இன்னொரு திக்கில். நாங்கள் இப்போது எந்தத்திக்கில்? மூன்று திக்கும் கடலால் சூழ கழுத்துப் புறத்தை ஆமிதிருக சுற்றிச் சுற்றி எங்கே ஓடுவோம்? யாழ் இசைத்துப் பாணன் பெற்றதாம் யாழ்ப்பாணத் திருநாடு. இன்று போரிசைக்கிறது. புது வாழ்வு பெறுமோ இல்லை சுடுகாடாய்ப் போய்விடுமோ?.

நன்றி... அருவி, Post Box 1354, Colombo-1, Sri Lanka

சந்திப்பு

❀❀❀ அசன் ❀❀❀

மழை இலேசாகத் தூறுகிறது. சிட்டுநீயில் புகையிரதம் பிந்துவதற்கு இந்தத் துமியே போதுமானது. சிற்றி றெயிலிற்கும் மழைக்கும் ஒத்த வருவதேயில்லை. இன்று அலுவலகத்தை விட்டு சற்று முந்தி புறப்பட்டதில் ஒரு பிரயோசனமும் இருக்கப்போவதில்லை.

வழக்கம்போல 'நோமன் ஹூஸ்ட்' புகையிரத நிலையத்தில் சன நடமாட்டமே இல்லை. நடுத்தர வயதைக் கடந்த ஒருவர் பத்திரிகையில் புதைந்து போயுள்ளார். இரு பாடசாலை மாணவிகள் புகையிரதம் வரும் திசையில் கண்ணும் பிந்தி வீடு போவதற்கான காரணங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் கருத்துமாக அவை மோதுகின்றனர். இருள் பகவை வெற்றி கொள்ளும் நேரம். மழைக்கும் இறந்த காலத்திற்கும் என்ன தொடர்பு. அது எப்போதும் இளமை நினைவுகளில் என்னைத் தள்ளுகிறது.

தனியே இருந்த 'என்னுடைய' வாங்கில் அமர்ந்தேன். யாராவது ஏற்கனவே இருந்தாலொழிய அதுதான் என்றைக்கும் எனது தெரிவு. அதற்கு ஒரு பிரயோசனத்தை ஏற்படுத்திய திருப்தி எனக்கு. இந்த வாங்கிற்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். மற்ற வாங்குகள் என்னுடையதில் பொறாமை கொண்டிருக்கலாம்.

புகையிரதம் என்னை ஏமாற்றவில்லை. எதிர்பார்த்தது போலவே மழைத்துளியில் வருத்தம் பிடித்து வர சுணங்கியது. வாங்கில் தொடங்கிய நினைப்பு பல்கலை கழக முதல் நாள் நிகழ்வுகளில் வந்து நின்றது. அது எப்படி அதில் தொடங்கி இதில் வருகிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க பின்பக்கமாக flash back இல் சிந்தனையை கலைத்தேன். இல்லாவிட்டால் எப்படி பொழுது போவது?.

ரதோ சலசலப்பு. வாசல் பக்கம் ஒரு இளைஞன் பேப்பரில் புத்தையுண்டவரை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கையில் பியர் போத்தல். ஏற்கனவே பல போத்தல்களை விழுங்கிய தோற்றம். வயது இருபதிற்கு மேல் இருக்க முடியாது. அவனிடம் தப்பு வதற்கு பேப்பர்காரர் படாத பாடு படுகிறார். அவர் அதில் வெற்றி பெறக்கூடாது என்று நான் பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன். அவன் எனதருகில் வந்தமரும் தர்மசங்கடம் ஏற்படக்கூடாது. இன்று வியாழக்கிழமை. சம்பளம் எடுத்த கொண்டாட்டம் போலும். பயந்தது மாதிரியே நடக்கிறது. நான் எதிர்பக்கம் திரும்பி புகையிரதம் வரும் திசையில் நோட்டம் விட்டேன். எனக்கு அடுத்து நின்ற பாடசாலை மாணவிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் விலகி ஒதுங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

'நேரம் என்ன' என்று கேட்டான். சொல்வதற்குள் பக்கத்தில் இருந்து விட்டான்.

'நீ இந்தியனா?'

'இல்லை. சிறீலங்கன்'

'அது எங்கே? ஆபிரிக்காவிலா?'

ஓமென்று சொல்லித் தொலைத்திருக்கலாம். இவங்கையின் புகோள நிலை பற்றி விரிவாக விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியதாகிவிட்டது.

'எல்லாம் ஒன்றுதான். எனக்கு ஒரு இந்தியனை தெரியும். அவன்தான் எங்களுடைய குடும்ப டொக்டர். நல்ல கதைகள் சொல்லுவான். ஆனால் என்னுடைய வருத்தத்தைதான் மாற்றுகிறானில்லை.'

'உனக்கென்ன வருத்தம்?'

அது ஒரு மாற்ற முடியாத வருத்தம். துரையீரல் மோசமாகிவிட்டதாம். சிகரெட் குடிப்பதால் வந்ததாம். சிகரெட்டால் வருத்தம் வருமென்றால் அதை ஏன் விற்க அனுமதிக்கிறார்கள். இது ஒரு மோசமான நாடு. மோசமான அரசாங்கம். மோசமான முதல்வர்' என்று சொல்லிக் கொண்டே சேட் பொக்கெற்றிலிருந்து பேப்பரில் மடித்து வைத்திருந்த தூள் ஒன்றை எடுத்தான். அதை அதே பேப்பரில் சுற்றி மிஞ்சியிருந்த ஒரேயொரு நெருப்பு குச்சியால் பக்குவமாக பற்ற வைத்தான். தொடர்ந்து அரசாங்கத்தை பொருளாதார தேக்கத்திற்காக திட்டத் தொடங்கினான்.

'நீ குடிப்பது என்ன?'

‘சிகரெட்டான். போதைப் பொருள் என்று நினைத்தாயோ? தூளாச சில்லறைக்கே வாங்கி விடலாம். பக்கெற்றால் வாங்க என்னிடப் காசில்லை.’

அப்போது எதிர் பிளற்றோயில் ஒரு ‘ரங்காரா’ புகையிரதம் விண்ணிலிருந்து இறங்கிய நவீன ரொக்கெட் போல வந்து தங்கியது. நாலைந்து பேர் சிற்றியில் வேலை செய்யும் அவ்வூர்க்காரர்கள் இறங்கினார்கள்.

‘எங்களுக்குச் சாப்பிட வழியில்லை. இந்த ஆடம்பரங்கள் எதற்கு? ஆடம்பரப் புகையிரதம் இல்லை என்று யாரோ கேட்டார்களா’ அவன் சத்தம் போட்டான்.

‘உல்லாசப் பிரயாணிகள் வரும் இடத்தில் அழகாக இருப்பது நல்லதுதானே?’ என்று நான் சமாதானம் சொல்லப்போக அவன் சத்தம் பலமானது.

‘உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கா இந்த நாடு?. அந்நியர்கள்தான் இந்த நாட்டையே கெடுக்கிறார்கள். நான் இனவாதிதான். நீர் விரும்பினால் என்ன விரும்பாவிட்டால் என்ன. இந்த குடியேற்றவாசிகளால்தான் நாங்கள் இப்படி கஸ்ரப்படவேண்டியுள்ளது. அயல் தீவுகளில் இருந்து வந்தவர்களும் ஆதிவாசிகளுடன் சேர்ந்து இதை தங்களுடைய நாடு என்று உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?. நாளைக்கு ஆசியர்களும் தங்கடை நாடு என்பார்கள். இந்தியர்கள் பிரச்சனையில்லை. தாங்களும் தங்கடை பாடும். இதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியுமா?’ என்று எதிர்ச் சுவரைக் காட்டினான். அதில் கறுப்பு மையால் பெரிய எழுத்துகளில் BHS என்று இருந்தது.

‘என்ன? BHS? அப்படி என்றால்?’

‘Blacks have style’

எனக்கு சிரிப்புத்தான் வந்தது. இந்த கறுப்பர்கள் இப்படி எழுதி தங்கள் அழகுகளை பகிரங்கப்படுத்தியிருக்க வேண்டாமே என்று தோன்றியது.

ஆரம்பத்திலிருந்த சங்கடங்கள் மறைய இயல்பாகக் கதைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. தன்னுடைய வயது பத்தொன்பது என்று சொன்னான். நல்ல உயரமாகவும் அழகாகவும் இருந்தான். அவுஸ்திரேலியாவிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவன். இப்போது ஒரு பிளம்பருடன் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிந்தது.

‘எப்படி உளது வேலை?’ என்று கேட்டேன்.

‘அது இன்றோடு தொலைந்தது அதுதான் குடிக்கிறேன். அந்த பிளம்பர் ஒரு மோசடிக்காரன். இனி வரவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டான். அவனுக்கு நான் நல்ல வேலை செய்கிறேன். அது சரி. நீ என்ன வேலை செய்கிறாய்? இந்த ஊரிலே என்ன வேலை இருக்கிறது?’

நான் சொன்னேன். ஒரு வீட்டை சிறு மாற்றங்களுக்குள்ளாக்கி அலுவலகமாக இயங்குவது என்னுடைய வேலைத்தலம். அதற்கு பக்கத்தில்தான் தன்னுடைய வீடு இருப்பதாக சொன்னான். வேலைகள் நிறைய வருகிறதா, காசு தாராளமாக புரள்கிறதா என்று அக்கறையாக விசாரித்தான். அது எனக்கு அப்போது விளங்கவில்லை. அடுத்த வாரம்தான் விளங்கியது.

தொடர்ந்து அரசாங்கமும் குடியேற்ற வாசிகளும் அவளது வாயில் படாத பாடுபட்டனர். இந்த அறுவையிலிருந்து என்னை தடுத்தாட்கொள்ள புகையிரதமும் வந்தபாடில்லை. பாடசாலை மாணவிகளைக் காணவில்லை. பஸ்ஸில் போய்விட்டார்களோ என்னவோ. மழையும் ஓயவில்லை. அவளது பேச்சைப் போல. அர்த்தமில்லாமல்...

அப்போது புகையிரத கடவையூடாக ஒரு வயதான பெண்மணி ஒரு சிறுமியுடனும் குடையுடனும் நடந்து போனாள்.

‘அதிலே ஒரு கிழவி போகிறாள் தெரிகிறதா?’

‘ஆம்’

‘அதுதான் என்னுடைய அம்மம்மா. அந்த சிறுமி எனது தங்கை. என்னைக் கண்டால் கிழவி திட்டுவாள். அவளுக்கு கண்பார்வை குறைவு. ஆனால் தங்கை பார்த்தால் சொல்லிவிடுவாள்’ என்று சொல்லிக் கொண்டே என்னில் ஒழிந்தான். கிழவிக்குப் பாலத்தை கடக்க நீண்டநேரம் எடுத்தது. அதுவரை அமைதிதான்.

‘நீ தாய் தகப்பனுடன் தானே இருக்கிறாய்?’

‘என்னுடைய தாய் மூளைக்காச்சலால் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் இறந்து விட்டாள். இப்போது அம்மம்மாவுடன்தான் நானும் தங்கையும் இருக்கிறோம்’.

‘உன்னுடைய தகப்பன்?’

'அவன் ஒரு போக்கிரி. அம்மா இறந்தபின்னர் அவன் குயின்ஸ்லாண்ட்டிற்கு போய்விட்டான். எப்பவாவது வருவான். வந்தால் சண்டைதான்'

'உனது தந்தை மறுமணம் செய்துள்ளாரா?'

'இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. அதுபற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை எனது அம்மாவின் மரணத்திற்கு அவன்தான் காரணம்'.

அப்போது இரைச்சலுடன் நான் போகும் புகையிரதம் வந்து நின்றது.

'உனது ரெயின்தானே போகவில்லையா?' என்று கேட்டான். அவன் இப்போது பலமிழந்து சோர்ந்து செத்த கோழிபோல் இருந்தான்.

'பரவாயில்லை, இன்னும் 10 நிமிடங்களில் அடுத்த ரெயின் வரும். அதில் போகிறேன்'

'உன்னுடைய தகப்பனை எப்போது கடைசியாகப் பார்த்தாய்?'

'அது பலமாதங்கள். அவனுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கத்தான் படிப்படை விட்டு வேலை செய்யத் தொடங்கினேன்'

'படிப்பிக்க படிப்பை விட்டுள்ளாய்?'

'அப்படித்தான். நாங்கள் அவனின் பிச்சைக் காசை நம்பியிருப்பதாக அவனுக்கு ஒரு நினைப்பு'

'அதற்கு குடித்து சீரழியத் தேவையில்லையே?'

'அதுவும் ஒரு பாடம் தான். அவனுக்கு முன்னுக்கு நான் சாக வேண்டும். அவன் வெட்கித் திரிய வேணும்'

அவன் இப்போது அழுவே தொடங்கிவிட்டான். கட கட வென்று மிஞ்சிய பியரையும் குடித்து முடித்து விட்டு அழுதழுது தளது கதையை சொன்னான். இப்போது புகையிரத நிலையத்தில் நாங்கள் இருவர் மட்டுமே. ஆறுதல் என்ற பெயரில் நானும் ஏதோ சொல்லி அடுத்த ட்ரெயின் வர விடைபெற்றேன். ஆனால் அவனுடைய நினைப்புகள் வீடு போகும் வரை மட்டுமல்ல மீண்டும் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்திருக்கும்.

அடுத்த திங்கள் அலுவலகம் சென்றேன். வாசலில் வழமைக்கு மாறாக என்றைக்கும் முதல் வரும் பாவிஸ் (சராளை சேர்ந்தவன்) ஒரு பொலிஸ்டன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘என்ன விசயம்?’ என்று கேட்டேன்.

‘யாரோ கதவை வார இறுதியில் உடைத்துள்ளார்கள்’. அதற்கு அபாய ஒலி அமைப்பு உண்டு. அதை வைத்திருந்து என்ன பிரயோசனம்? பல பெறுமதி வாய்ந்த கொம்பியூட்டர்கள், வரைபட உபகரணங்கள் தொடர்படவில்லை. எல்லா வாச்சிகளும் இழுத்தபடி இருந்தன. ஆனால் பொருட்கள் அப்படியே இருந்தது. வரவேற்பு பகுதியில் இருந்த சில சில்லறை காசுகளை மட்டும் காணவில்லை.

‘இது போதைப் பொருளுக்காக நடந்த திருட்டு. பக்கத்திலுள்ளவர்கள் தான் செய்திருக்கவேண்டும்’

அதை யார் செய்திருப்பார்கள் என்று அனுமானிக்க எனக்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. ஆனால் எனக்கு தனது உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டிய ஒரேயொரு வெள்ளைக்காரனைக் காட்டிக் கொடுக்கவும் முடியவில்லை. ‘பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டும்’ என்று சொன்னபடி உள்ளே நுழைந்தேன்...

சிட்னி கடிதம்

சிட்னிக் குருவி

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் மீண்டும் இந்த வருடம் சமர் மற்ற இடங்களைப் போலவே சிட்னியிலும் கடுமையாக இருக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ் உலகம் சூடு பிடித்துள்ளது. ஒரே நாளில் இரு கவாச்சார நிகழ்வுகள். போட்டி, பொறாமை, கழுத்தறுப்பு குறைவில்லை. இல்லாவிட்டால் ஈழத்தமிழர் என்று எப்படி நம்புவது.

*

தமிழ் பாடசாலைகளின் கலைவிழா இம்முறை இரு சனிக்கிழமைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சிகள் பரிணாம வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தியது. கொன்னைத் தமிழ் உச்சரிப்புகள் இம்முறை இல்லை. ஆனாலும் தொழில் நுட்ப விசயங்களில் ஏன் அக்கறையற்ற போக்கு காணப்படுகிறது. இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாண குக்கிராமங்களில் நடக்கும் விழாக்களில் கூட இவ்வளவு மோசமான ஒலிச்சிதைவை கேட்டதில்லை. சில நிகழ்ச்சிகள் உடைமையின் பார்த்தது போன்று இருந்தது. கடுமையான பயிற்சிகளும் திறமைகளும் தொழில்

நுட்ப வசதியின்மையால் மழுங்கடிக்கப்படுவது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மன்னிக்கக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆனால் அவுஸ்திரேலியாவில் அல்ல அடுத்தமுறை கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புவோமாக.

*

ஐந்தாவது அனைத்துலக தமிழ் பண்பாட்டு மாநாடு சிட்னியில் ஒக்ரோபர் 3, 4, 5ம் திகதிகளில் நடைபெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நல்ல முயற்சி. இணைவது தமிழில் அரிது. அது பலிதமாகியுள்ளது. ஜெட்வேக வாழ்க்கையில் நேரம் அருமையானது முகங்களை இணைந்த கோலம். இப்படியான கலாசார நிகழ்வுகள் உள் மருந்து போல உயிர்ப்பு, உற்சாகம் தரக் கூடியவை. ஆனாலும் சிட்னித் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இது பற்றி போதுமான அறிவிப்பை கிடைக்கவில்லை. பலர் இதை கேள்விப்படவேயில்லை. ஆர்வமுள்ளவர்கள் அனைவரையும் இணைத்து தமிழ் பெருவிழாவாக கொண்டாட இன்னும் நிறைய செய்ய வேண்டியுள்ளது. வேலை பெரிது. நேரமோ சிறிது.

*

கொழும்பு பொது நூல் நிலைய கேட்போர் கூடத்தில் சென்ற மார்ச் மாதம் ஒர் இலக்கிய கூட்டம். மாவிளை தோரணங்கள். சந்தனப் பொட்டு வரவேற்பு. இதிலென்ன ஆச்சரியம். வழமையானதுதானே! தமிழ் இலக்கிய விழா, இதன் கர்த்தா பேராசிரியர் சுனில் ஆரியர்ட்னா. அவர் சிங்களத்தில் எழுதிய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டது. சிங்கள பேச்சாளர்கள் தமிழில் பேசினார்கள். அரசியல் அல்ல. இலக்கியம். முன்னர் ஒரு கடிதத்தில் இலங்கையின் புகழ் பூத்த பாடகி நந்தா மாலினி பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தேன். தமிழில் அவரின் இசைக் கச்சேரியும் நடைபெற்றது. தமிழ் இலக்கியம், கலாசாரம் பற்றி சிங்களவர்களின் அறியாமைக்கு சிங்கள எழுத்தாளர்களே பொறுப்பு என்ற குற்றச்சாட்டை சிங்கள இலக்கியம் பற்றி தமிழர்களுக்கு ஒன்றையுமே சொல்லாத (அல்லது இழிவாக சொல்லுகின்ற) எழுத்தாளர்கள் குற்றம் சாட்டி வந்துள்ளார்கள். இவர்கள் முகத்தில் ஆரியர்ட்னா கரிபுசியுள்ளார். இப்படியான ஒரு விசயத்தை செய்யக்கூடிய பெருந்தன்மை ஈழம் கிடைத்த பின்னர் கூட தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு கிடைக்குமோ என்னவோ?.

*

அண்மையில் ஈழத்திலிருந்து ஒரு கவியரங்குக் கவிதை கசற்றிலே கிடைத்தது. புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதை. குரல். இதிலே வெளிநாட்டிலுள்ள தமிழர்களை நாயே, பேயே என்று நன்றாகத் திட்டியுள்ளார். ஈழத்தின் ஆஸ்தான கவிஞரின் இந்தக் கவிதையைக் கேட்கும் வெளிநாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் என்ன சொல்லப்போகிறார்கள்?.

❦ ❦ ❦

மெல்பன் கலை வட்டத்தின்
கண்டம் மாறியவர்கள்

தரமான படைப்புக்கள் அரங்கேறும் போது பிற உந்தல் இன்றி ரசிகர்கள் ஆதரவு தருவார்கள் என்பது அண்மையில் மாவை நித்தியானந்தனின் இரு நாடகங்கள் அரங்கேறிய போது காணக்கூடியதாகவிருந்தது. நிதியுதவி என்பதால், நிகழ்ச்சி தரமற்று இருந்தாலும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் குட்டு விழும் இந்தக் காலகட்டத்தில், கொடுத்த பணத்திற்கு குறைவின்றி அளித்த நிகழ்ச்சி பவராலும் பாராட்டுப் பெற்றது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயமாகும்.

எந்த ஒரு சாராரையும் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கமின்றி யதார்த்தமாக கையாண்ட 'கண்டம் மாறியவர்கள்' நாடகம் ஒலிவாங்கியினால் சோரம் போகப் பார்த்தாலும் முடிவில் வெற்றி நடாத்தியவர்களுக்கே. மிகவும் சிறப்பாக எழுதி நடிக் கப்பட்ட இந்த நாடகத்தைப் பார்த்தபின் இரண்டு மூன்று நாட்களாக யீண்டும் யீண்டும் அசைபோட்டு பார்க்க ஆசையாக இருந்தது. எந்த ஒரு கட்டத்தையோ, வசனத்தையோ இதைவிட யதார்த்தமாக வடிக்க மாவை நித்தியைவிட யாராலும் இயலுமோ என்பது சந்தேகமே.

இறுதிக் காட்சியை முடிக்கும் பணியில் வந்த பெண்மணிக்கு இன்னும் கொஞ்ச வசனங்கள் கொடுத்து பிரச்சனையை இன்னும் தெளிவாக்கி முடித்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என அபிப்பிராயப்படுவது சகஜமே என்றாலும் இறுதிக் காட்சியிலும், climax காட்சிகளிலும் இருவேறு கருத்துக்கள் எழுவது தவிர்க்க முடியாதது. அதை முடிக்கும் பணி எழுத்தாளருடையது. இப்படியும் முடித்திருக்கலாம் என அவாவுவது எழுதியவரின் திறமைக்கு ஒரு சவால். சந்திரசேகரமாக வந்த தயாளன் அவர்கள் ஈழத்து உண்மை நிலையை விளக்குவது உள்ளத்தை நெருடுவதாக உள்ளது.

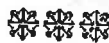
'He comes from Jaffna' நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருபவராக நடித்த E.C.B. விஜயசிங்காவின் அருமையான நடிப்பை சற்று தொட்டுக் காட்டி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார் சாம்பசிவம் ஆக நடித்தவர். E.C.B. விஜயசிங்காவின் நடிப்பு மாவை நித்திக்கு ஒரு ஊக்கியாக இருந்து இந்த நாடகத்தில் கை கொடுத்ததாக யாரும் கருதினால் அதில் தவறு இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் நாடகத்தை பார்க்கும் போது இடையிடையே E.C.B. விஜயசிங்க கண்முன் வந்து நின்றார்.

ஈழத்தில் அன்றாடம் அல்லலுறுபவர்களுக்கும் வெளிநாடுகளில் இருந்து ஈழம் கேட்பவர்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி இந்த நாடகத்தின் மூலம் மேலும் விரிவடைந்துள்ளது. அந்த வெளியை இடைநிரப்ப யாராலும் முடியாது, ஏனென்றால் இருவரும் செய்யும் தியாகங்களின் பரிமாணங்களும் களமும் வெவ்வேறு. அதைப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சியில் வெற்றி கதாசிரியருக்கே. அதேவேளையில் இங்குள்ளவர்களின் ஆக்கபூர்வமான வேலைகளை அங்குள்ளவர்களால் ஒப்பிட முடியாவிட்டாலும் இங்குள்ளவர்களாவது அங்கீகரிக்கவேண்டும்.

இத்தகைய விழிப்புணர்வு பூண்ட நாடகங்களை மேலும் மேலும் மாவை நித்தி தொடர்ந்து படைக்க வேண்டும். அதற்கு நல்ல ஆதரவு உண்டு என்பது இருநாட்களும் மண்டபம் நிரம்பிய கூட்டம் சான்று.

ந.இளங்கோ

பவசரக்கு மொத்த வியாபாரி.

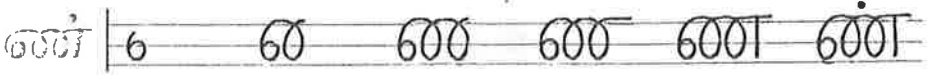
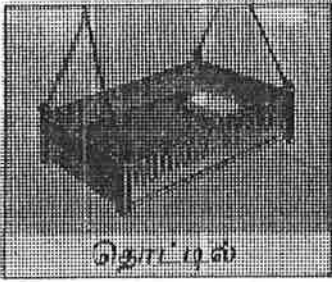

ஓவியப்போட்டி...

அவுஸ்திரேலிய அரசு கொண்டாட இருக்கும் அகதிகள் வாரத்தை முன்னிட்டு 'அவுஸ்திரேலிய தமிழ் அகதிகள் கழகம்' நடாத்தும் சர்வதேச ரீதியிலான ஓவியப்போட்டி. இப்போட்டியில் பங்குபற்ற விரும்பும் ஓவியர்கள் 'தமிழ் அகதி' என்ற விடையத்தைக் கருவாகக்கொண்டு ஓவியம் வரையவேண்டும். போட்டியாளர்களுக்கு வயது எல்லை கிடையாது. நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானது. தகுதியானவற்றிற்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்படும். விரைவில் ஒழுங்கு செய்யப்படவுள்ள கண்காட்சியில் அவை பார்வைக்கு வைக்கப்படும். போட்டி முடிவுத் திகதி 25.05.92

அனுப்பவேண்டிய முகவரி: The Secretary, Australia Council for Tamil Refugees.
P.O.Box 124, Mordialoc, Victoria 3195, Australia.
Phone: (03) 890 7971

சிறுவர் களஞ்சியம்

5 வது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு

தேமதூரத் தமிழும் தென் துருவத் தமிழரும்

3 - 5 அக்டோபர் 1992, நியூ சவுத் வேல்ஸ்
பல்கலைக் கழகம் சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா.

மாநாட்டுப் பின்னணி

அகில உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் 1974ம் ஆண்டில் இலங்கையில் நிறுவப்பெற்றது. இன்று மலேசிய நாட்டில் தலைமையகத்தைக் கொண்டுள்ளது. இவ் இயக்கம் உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாடுகளை நான்கு முறை முன்னின்று நடாத்தியுள்ளது. 1977 - 1987 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இம்மாநாடுகள் சென்னை, மொறீசியஸ், சேலம், கோலாலம்பூர் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றன.

கருப்பொருள்

முன்னைய மாநாடுகள் தமிழ்மொழி, இலக்கிய ஆய்வுடன் மட்டும் நிற்காது தமிழ் மக்கள், சிறப்பாக தாயகம் கடந்து வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டையும் கருத்திற் கொண்டன. பல்வேறு இனமக்கள் வாழும் அவுஸ்திரலேசிய நாடுகளில் இன்று தமிழ் மக்கள் சமூகமொன்று வளர்ந்து வருகின்றது. இப் பின்னணியில் தமிழரின் மொழியையும், பண்பாட்டினையும் எவ்வகையில் பேணி வளர்க்கலாம் என்பதை சிட்னி மாநாடு கவனத்திற் கொள்ளும்.

நிகழ்ச்சிகள்

சிறப்புரைகளினால் பேச்சாளர் நாளாந்த நிகழ்ச்சிகளின் கருப்பொருளை முன்வைப்பார். இத்துடன் ஆய்வரங்கம், கருத்தரங்கம், கவிபரங்கம், கண்காட்சி என்பன இடம்பெறும். மாலை வேளைகளில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவுள்ளன. மாநாட்டில் பங்குபற்ற அழைப்பதுடன் உங்களிடமிருந்து ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் ஏனைய ஆக்கங்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம். இவ்வாக்கங்கள் மாநாட்டு நூல் வடிவில் வெளியிடப்படும்.

பதிவு

மாநாட்டில் பங்குபற்ற விரும்புவோர் முன் பதிவு செய்ய வேண்டும். தொடர்புகளுக்கு :

Conference Secretary, ICTC 92, P.O. Box S60

Homebush South, NSW 2140, Australia.

Phone: (02) 649 6379 Fax: (02) 749 2390

இம் மாநாட்டினை சிட்னியிலுள்ள மாநாட்டு ஒருங்கிணைப்புக் குழுவும், மலேசிய உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகமும், அதனது நிறுசிவாந்து கிளையும் எனய அவுஸ்திரேலிய மாநிலங்களிலும், பசிபிக் நாடுகளிலும் இயங்கும் தமிழ் அமைப்புகள் ஆகியனவும் இணைந்து ஒழுங்கு செய்துள்ளன.

எழுவாம்.

மெல்பன் காற்று...

கடந்த இதழில் 'வளர்ந்த பெண் பிள்ளைகள் தொடர்பாக எதிரான சில கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன. இதுபற்றி நடந்த சில விவாதங்கள் வாயுக்கவானின் காதிலும் விழுந்தன. சிலர் கடிதங்களும் எழுதியிருந்தார்கள்.

Mt. Waverley யைச் சேர்ந்த G. குமாரவேலு பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

"பிண்தீர்க்கும் மருந்தெனக் கருதிய திருந்து அணிவதை இப்போது நிறுத்தி விட்டோமே(!) என்று பெருமிதம் கொண்டும், எமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் கற்றுக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமா? தமிழில் என்னதான் இருக்கிறது என்றும் 'மாபு' முதல் ஏட்டில் ஒரு சர்ச்சை எழுப்பப்பட்டது. இப்போது மேற்கத்திய சமூகப் பிள்ளைகள் போல் எமது பிள்ளைகளும் சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரிந்து, அவர்கள் விரும்பிய ஆண்களுடன் நெருங்கிப் பிளங்கி உறவு கொள்ள விட்டால் என்ன? என்ற கேள்வி சென்ற 'மாபு' ஏட்டில் எழுந்துள்ளது. இனி, இதனை அடுத்து Sumner என்ற சாட்டில் ஆடை கழைந்து அரை நிர்வாணமாக அங்கக் கவர்ச்சி காட்டும் மேற்கத்திய சமூகப் பிள்ளைகள் போல் எங்கள் பிள்ளைகளும் திரிந்தால் என்ன?, என்ற மண்டையைக் கிளறும் சிந்தனையும்

மேற்கத்திய சமூகப் பிள்ளைகள் பள்ளிப் பருவத்திலேயே cigarette பிடிக்கும் மோகமுடையவர்கள். அவர்கள் இப்போது cocaine ஊசிபோட்டு இன்பம் காண்பதிலும், பிள்ளை கரைக்க வழிதேடுவதிலும் கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். இப்படிப் பட்டவர்களிடம், ஒரே வகுப்பில் படிக்கும் எமது பிள்ளைகளும் அவர்கள் போல் நடக்காதிருப்பின் கேலி செய்வார்கள் என்று நியாயம் கற்பிப்பது ஏற்கத்தக்கதுதானா?.

இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற கொள்கையுடைய நாம், எப்படும் வாழலாம் என்ற சமூகத்தினரைப் பின்பற்ற எமது பிள்ளைகளை அனுமதிப்பின், அவர்களின் சூழலில் இவர்கள் சிக்கலுண்டு திணறி மீளமுடியாது சீரழியவேண்டியதுதான்...."

* தொலைக்காட்சி எங்கள் நேரத்தை உணவாகச் சாப்பிடும் ஒரு பிராணியாகும். தொலைக்காட்சியால் குடும்பங்களுக்குள் நடக்கும் சண்டைகள் ஏராளம் - குறிப்பாக பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும்மிடையே. 24மணி நேரமும் தொலைக்காட்சிக்குள் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு இன்பம் கண்டால் என்ன என நினைக்கும் பிள்ளைகள் - படி.. படி.. என ஓவமிடும் பெற்றோர். சில இடங்களில் பிள்ளைகளுக்கு மேலால் பெற்றோரே தொலைக்காட்சிக்கு அடிமையாகி விடுவதுமுண்டு. இங்கே பிரச்சினை குறைவு.

ஒரு நாளைக்கு 2 மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் தொலைக்காட்சியில் செலவீடுவது நல்லதல்ல என்று ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன.

தொலைக்காட்சியானது வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் குறைத்தும் அழித்தும் விடுகிறது; குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒருவருக் கொருவர் செவ்வீடு வேண்டிய நேரத்தை விழுங்கி விடுகிறது; உரையாடல்களை இல்லாமற் செய்கிறது; வெளியுலகத்தைப் பற்றிய பார்வையையும், சிந்தனையையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

மறுபக்கத்தில், தொலைக்காட்சியால் கிடைக்கக் கூடிய பயனோ அளப்பரியது. அது ஒரு வலிமை மிக்க சாதனம்.

எல்லாம் பயன்படுத்தும் முறையில்தான் தங்கியுள்ளது. தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி நிரலைக் குறிப்புகளுடன் வெளியிடும் பல பிரசுரங்கள் உண்டு. இவற்றின் உதவியுடன், நிகழ்ச்சிகளை முன் கூட்டியே தெரிந்தெடுத்துத் திட்டமிட்டுப் பார்ப்பதும், ஏனைய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதில்லை என்றும் வீரத்ததைக் கடைப்பிடிப்பதுமே இந்தத் தொலைக்காட்சிப் பெருங்கடலை நீந்திக் கரைசேர வழி.

* 1991 'மரபு' இதழில் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பற்றி ஒரு நல்ல கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது. தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் சினிமா ஒரு பிரிக்க முடியாத அம்சமாக இருந்து

வந்துள்ளது. வீடியோவின் வருகையோடு, அதன் பாதிப்பு இன்னும் அதிகமாகி விட்டது.

வெளிநாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்த ஏராளமான தமிழர்களுக்கு வீடியோ ஒரு கண்கண்ட தெய்வம். வீடியோ இல்லைபெனில், 'வாழ்க்கையே இருண்டுவிடக் கூடிய' நிலை.

ஆனால் தமிழில் திரைப்படத் துறையோ சிரிப்புக்கிடமான நிலையில், கேவலப்பட்டுப் போய்க் கிடக்கிறது. உலகத் திரைப்பட வளர்ச்சி என்னும் ஏணியில், தமிழ்த் திரைப்படத் துறை முதலாவது படயில் கூட ஏற முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. (இதற்கான காரணம் என்னவென்பது, வேறான ஆராய்ச்சி.)

இந்தப் படங்களைத்தான் எம்மவர்கள் இரவிரவாகக் கணவீழித்துப் பார்த்து மகிழ்கின்றனர். வெளிநாடுகளுக்கு வந்த பின்னராவது எமது அக்க கண்கள் கொஞ்சம் திறக்க வேண்டாமா? அடுத்த மொழிகளில் நடப்பன என்ன வென்பதையும் அறிய முயற்சிக்க வேண்டாமா?

தமிழ் வீடியோ பார்ப்பது, பழக்கத்தின்பாற் பட்ட ஒரு போதையே - மண்டிக்கள் குடிப்பது போல்.

வீடியோவை நிறுத்தி விட்டு, SBS தொலைக்காட்சி வாரத்தின் குறிப்பிட்ட தினங்களில் விமர்சகர் தேர்வாக ஒளிபரப்பும் பிற மொழிப் படங்களையும் நாங்கள் பார்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியாக இதைச் செய்கு வரநடவர்கள்.

தமிழ்ப் படம் தரம் கெட்டுக் கிடக்கும் அவலத்துக்கான காரணங்களைச் சிந்து காவத்துக்குள்ளேயே புரிந்து கொள்வார்.

திரைப்படமென்பது, விழிவுழியாகக் கிடைக்கின்ற ஒரு கலா அனுபவமாகும். அது கதை, பாட்டு, ஆட்டம், சண்டை, ஹாஸ்யம், காதல், கொலை, கற்புழிப்பு, அழகை போன்றவற்றைக் கலந்து அவித்தெடுக்கும் சாம்பார் அல்ல. வள வள வென்று இரண்டரை மணிநேரம் (முன்பு மூன்று மணிநேரம்) காது புளிக்க அரட்டையடிப்பதுமல்ல.

திரைப்படம் செழுமையான, வலிமையான ஒரு கலை வடிவம். தமிழில் அது இன்றுவரை பெரும்பாலும் ஒரு 'பேய்க்கூத்தாகவே' இருந்து வருகிறது. சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், தமிழில் வந்த 'பாஸ் மார்க்' வாங்கக்கூடிய படங்களை ஒரு கையின் வீரல்களில் எண்ணி விடலாம்.

வருந்தத்துக்குரிய நிலைதான். இதை மாற்ற நாங்கள் ஆற்றக்கூடிய பங்குதான் என்ன? எங்கள் நேரத்தை வீழங்கி, ரசனையையும் மழுங்கடிக்கும் இந்தத் தமிழ்ப் படங்களைப் பார்த்தால் வீடுவதுதான்.

*

மெல்பனில் பயனுள்ள முறையில் இயங்கி வரும் ஒரு ஸ்தாபனம் முதிய பிரஜைகள் சங்கமாகும்.

வயதுக்கு மதிப்புத் தராத இந்த மேற்குக் கலாசாரத்தின் மத்தியில் துரித கதியில் இயங்கும்

அவசர வாழ்க்கை முறைக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டு, பழக்கமில்லாத ஒரு அன்னியப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள முதிய பிரஜைகள் தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தமக்கென ஒரு சமூக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

அண்மையில் முதிய பிரஜைகள் சங்கத்தின் முயற்சியால் கூட்டுறவு வீட்டு வசதித் திட்டமொன்று ஆரம்பமாகியுள்ளது. இதன் மூலம் முதிய பிரஜைகள் பலருக்கு மிகச் சாதகமான வாடகையுடன் கூடிய நல்ல வீட்டு வசதி கிடைத்திருக்கிறது.

சமூக ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கினால், இது போன்ற பலவீதமான அரசாங்க உதவிகளையும் எமது சமூகத்தினரும் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்குமென்பதற்கு இது நல்ல உதாரணம்.

*

பொலீஸ் பந்தோபஸ்தில் இருந்த போது இறந்துபோன இரு அபரஜினி மக்களைப் போல வேடம் போட்டு, உடலெங்கும் கரி பூசி, பொதுநிகழ்ச்சியில் தோன்றிக் கேளிக்கை காட்டி மகிழ்ந்த இரு பொலீஸ்காரர்களின் செயல் எப்படியோ வீடியோ நாடாவில் பதிவாகி, தொலைக்காட்சியிலும் வந்து சேர்ந்ததும், அதனைத் தொடர்ந்து பகிரங்க மன்னிப்புகள் - விவாதங்கள் - பரிவுரைகள் என்று கொஞ்சக் காலம் அவுஸ்திரேலியா ஆர்வாரமாக இருந்ததும் பலரும்

அறிந்ததே.

அபராஜினி மக்கள் மீது திடீரென அனுதாபக் கார்ப்புகள் அடிப்பது ஒன்றும் புதியதல்ல. தொலைக்காட்சிக்கு வந்த சம்பவமும், ஏதோ இரண்டு பொலீஸ்காரர்கள் மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட சாதாரண விஷயமுமல்ல. வெள்ளைப் பெருமையும், நிறவாதமும் முழுநாட்டிலுமே பரவலாக உள்ளது - வெவ்வேறு இடங்களிலும் சூழ்நிலைகளிலும் வெவ்வேறு அளவுகளில். இதன் பிரதிபலிப்பே இரு பொலீஸ்காரர்களும்.

ஆத்திரமூட்டும் நிலைமை என்னவெனில், இந்த நாடு அபராஜினி மக்களுக்குச் சொந்தமான நாடு என்ற உண்மை மறைக்கப்பட்டதாகும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு என்ன பிச்சை போடவேண்டும், எந்த அளவில் போடவேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சிகள் நடக்கின்றன. இந்த மக்களின் வரலாறு ஒரு கண்ணீரீக்க கதை.

சரித்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இந்த நாட்டில் வாழ்ந்துவந்த அபராஜினி மக்களிடமிருந்து இந்த நாட்டைச் சூறையாடியவர்கள், தாம் கொண்டு வந்த துப்பாக்கிகளால் அவர்களைக் கண்ட இடமெல்லாம் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். நிலங்களிலிருந்து அவர்களை அடித்து விரட்டி, அவற்றை ஆக்கிரமித்தார்கள். மிஷனர்களின் உதவியோடு, பிள்ளைகளைப் பெற்றோரிடமிருந்து பவவந்தமாகப் பறித்தெடுத்தார்கள். பிள்ளைகள் தாய் மொழியைப் பேசாதிருக்கச் சட்டம் போட்டார்கள். புராதனமான அவர்களுடைய மதத்துக்குத் தடை விதித்தார்கள். இப்படியாக, ஒரு

திட்டமிட்ட பயங்கரக் கவாசாரப் படுகொலை நடந்து முடிந்தது.

பிள்ளைகளைப் பெற்றோரிடமிருந்து பிரிக்கும் கைங்கிரியம் மிக அணமைக் காலம் வரை (30 வருடங்களுக்கு முன் வரை) நடைபெற்றுள்ளது.

கவாசார ரீதியாகச் சீரழிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்துக்கு என்ன நடக்குமென்பதற்கு அபராஜினி மக்கள் நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

இன்று இந்த மக்களிடையே வறுமை, கல்வி வசதியின்மை, சுகாதார சீர்கேடு, மதுப் பிரச்சினை, தொழிலின்மை, குற்றச் செயல்கள் போன்ற பல பிரச்சினைகள் தலைவிரித்தாடுகின்றன. அளவுக்கதிகமான எண்ணிக்கையில் அபராஜினி மக்கள் பொலீஸால் கைது செய்யப்படுவதும், பொலீஸ் பந்தோபஸ்தில் மரணமடைவதுமாக இருக்கிறார்கள்.

மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கங்களுமோ, இவர்களுக்காக எவ்வளவு டொவர்களைச் செலவழிக்கலாம் என்ற ஆராய்ச்சியிலும் பேரம் பேசுவதிலும் நேரத்தைச் செலவழித்து வருகின்றன.

வாய்ப்புகவான்

‘மெல்பன் கலைவட்டம்’ தயாரித்த மாவை நித்தியானந்தனின் இரு நாடகங்கள்

- ஒரு சமூக நோக்கு.

‘ கிராமங்களும் கோலங்களும் ’

‘கிராமங்களும் கோலங்களும்’ என்ற நாட்டிய நாடகமானது, பரதம், சங்கீதத்தை முதன்மைப்படுத்தியும்; கிராமிய இசை, நாட்டுக்கூத்து ஆகியவற்றின் அம்சங்களைப் பொருத்தமானவாறு சேர்த்தும், நவீன நாடகப்பாணியில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கதை கூறும் களம் கிழக்கிலங்கைக் கிராமம். பௌத்த - சிங்கள பேரினவாத அரசின் அரசியலினாலும், அதைத் தொடர்ந்த அரசு பயங்கரவாதத்தினாலும், எப்படியாக இக்கிராமம் சிதைந்து போனது என்ற அவலத்தைச் சித்தரிக்க முற்பட்டதே, இந்த நாட்டிய நாடகம்.

கதையோட்டத்தில்: விவசாயிகள் காட்சி, மீனவர் காட்சி மட்டுமல்ல ‘ஒரு சமூகமு’ம் மேடையில் சித்தரிக்கப்பட்டது. இவற்றைவிடச் சிங்களத் தலைவர் சம்பந்தப்பட்ட காட்சி, தமிழ்த் தலைவர் - மக்கள் இணைந்த காட்சியுடன் ‘அரக்கனின்’ (‘அரசு’) மக்களின் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அடக்குமுறையும் சித்தரிக்கப்பட்டன.

தமிழர்களின் பிரச்சினையை, எமது தமிழ்த் தலைவர்கள் உண்மையாக எவ்வாறு அணுகியிருந்தார்கள்? தாம் பாராளுமன்றம் செல்வதற்குத் தேவையான ‘வோட்டு’க்கலியப் பெறுவதற்கான ஒரு ஆயுதமாகவே அதைப் பாவித்திருந்தார்கள் என்ற உண்மை நன்றாக வெளிப்பட்டிருந்தது. இது மட்டுமல்ல, ‘அரக்க’னிடக்குமுறையினால் எமது சமூகத்தில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புணர்ச்சியையும் - போராட்ட உணர்வினையும், வெகுண்டெழுந்த சில இளைஞர்கள் தாம் சேர்ந்து கதைத்தபின், அணிதிரண்டு அணிவகுத்துச் செல்வதாகச் சித்தரித்தது, நெருடாமல் மிகவும் இயல்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இது, எமது 80களின் ஆரம்பகால நிலைமைகளை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது. இதைத் தொடர்ந்துவந்த ‘ஏனின்த அனியாயம்...’ என்ற பாடல் காட்சியும் மிகவும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்தவற்றில் ஒன்று. அதில் நாட்டியம் - சங்கீதம் - நடப்பு என்பன பொருத்தமாகவும், நன்றாகவும் இணைந்திருந்தன. இதை ‘உஷாந்தினி சிறீபத்மனாதன்’ உணர்வு பூர்வமாக நன்றாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

இந்த நாட்டிய நாடகம் எமது வரலாற்றின் (80களுக்கு முற்பட்ட) சில முக்கியமானதும், எடுத்துக் கொண்ட அக்கிராமத்துக்குப் பொருத்தமான சில விஷயங்களைத் தொட்டுச் செல்கிறது. இன்னும், எமது அரசியல் வரலாற்றின் கடந்த காலத்தவறுகளை மேலும் மேலும் ஆழமாக ஆராய்ந்து கலைத்துவத்துடன் வெளிக் கொண்டுவரும்போது, அது எமது மக்களின் அரசியல் பார்வையை மேலும் கூர்மையாக்குவதுடன், அவர்களின் சிந்திக்கும் ஆற்றலை ஓரளவுக்கேனும் வளர்க்க உதவும். 'பழைய விஷயங்கள்தானே இவற்றை ஏன் கிண்டுவான், இது தேவையில்லாத வேலை' என்ற சிலரது கருத்தில் எதுவித உண்மையுமில்லை; இவர்கள் எப்பொழுதும் உண்மையைத் தரிசிக்க மறுப்பவர்கள். ஏனென்றால், தவறுகள் தொடர்ச்சியானவை .

உஷாந்தினி சிற்பத்மனாதன்
' கிராமங்களும் கோலங்களும் '

இன்னும் ஒன்று. 'பரதம் ஒரு தெய்வீகக் கலை, அதன் தூய்மை கெடக்கூடாது' என்று கருதுவது, எமது அறியாமையையே வெளிக்காட்டுகிறது. பரதம் உன்னதமானதுதான் (அது தெய்வீகமானது அல்ல) என்பதில் மறுப்பெதுவும் இல்லை. அதற்காக, அதன் உள்ளடக்கங்களும் ('கருத்துக்கள்') கால ஓட்டத்திற்கேற்ப மாற்றமடையக்கூடாது என்று நினைப்பது சரியல்ல. இது, இயங்கியலை மறுத்து - விஞ்ஞானத்தை மறுத்து, நிலையியற் பார்வையை நிலைநாட்ட முனைவதற்குச் சரி. இன்று, பரதநாட்டியம் என்று ஆடப்படும் பெரும்பாலான நடனங்கள் வகுப்பறையில் படிப்பிப்பதற்கான பாடத்திட்டத்திற்கே உகந்தன. (உதம் :- 'அவாரிப்பு' முதல் 'தில்லானா' வரை). மக்கள் வேண்டுவது இவற்றின் 'பிரயோகமே' (Application).

இன்றைய தேக்க நிலையை உடைத்துப் 'பரதம்' புதிய உத்வேகம் அடைய வேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சமாவது அதன் உள்ளடக்கங்களில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். இதற்கு நல்ல சமூகநோக்குள்ள கலைஞர்கள் துணிவுடன் முன்வருவதுடன் பல பரிசோதனைகளைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தவும் வேண்டும். இப்படியாகப் பார்க்கும்போது, 'கிராமங்களும் கோலங்களும்', ஆசிரியர் கூறியது போல ஒரு பரிசோதனை முயற்சி மட்டுமல்ல, ஒரு சாதனையுமாகும். அது, மேலும் வளர்க்கப்பட்டுப் பல மேடைகள் காணச் செய்வது மிகவும் அவசியம்.

'கண்டம் மாறியவர்கள்'

இலங்கையில் இருந்து இந்த நாட்டிற்குப் புலம் பெயர்ந்த ஒரு குடும்பத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டதுதான் இதன் களம். 'சிவராஜா - ரஞ்சினிதான்' அந்தக் குடும்பம். ரஞ்சினியின் தகப்பன் 'சாம்பசிவமும்' மகளுடனேயே தங்கி இருக்கின்றார். நான்காவது பாத்திரமான சந்திரசேகரம் இலங்கையில் இருந்து இங்கே வருகின்றார்.

அரசியலும், வாழ்க்கையும் பின்னிப் பிணைந்து நகைச்சுவையுடன் அமைக்கப்பட்ட இந்நாடகத்தில் சுவைப்பதற்குப் பல உண்டு. இவற்றை இங்கே தனித்துவிட்டு, இந்நாடகம் கூறவந்த விஷயத்தை இளம் காணுவோம்.

யோகானந்தன்
'கண்டம் மாறியவர்கள்'

இந்த நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரம், சாம்பசிவம். யார் இந்தச் சாம்பசிவம்?

உனில் நடக்கும் ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் 'அவங்களிலை எத்தனை வீழுந்தது எங்களிலை எத்தனை வீழுந்தது?' என்ற கணக்கு வழக்கைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளத் துடிப்பவர். இன்னும், அழிவில்லாமல் விடிவுவராது. We must do sacrifices. விடுதலை வேணுமென்றால் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யத்தான் வேணும்' என்று உரமாக அடிக்கடி கூறுவார்.

அண்மையில், குடிசன நெருக்கமான பகுதிகளில் விமானங்கள் குண்டு வீசியதாகக் கேள்விப்பட்டவுடன் 'எங்கடை ஆக்கள் அங்கை என்ன செய்யினம்? விமானங்கள் மேலே கிளம்ப முன்னம் வெடிவைச்சுத் தகர்த்திருக்க ஏலாதோ?.... அங்கை உள்ள எங்கடை ஆம்பிளையள் எல்லாம் உடனடியாய்த் தற்கொலைப் படையாய் மாறவேணும்...' என்று பொங்கி எழுந்தார்.

சாம்பசிவத்தின் ஒரு பக்கம் இது.

ரஞ்சனியின் மூத்தக்காவின் மகன் 'கண்ணன்' இறந்துவிட்டான், இப்போ இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்புதான் இயக்கத்தில் சேர்ந்தவன், என்ற விஷயம் சந்திரசேகரத்துக்கூடாகக் கேள்விப்பட்டவுடன், குடும்பத்தில் 'இடி விழுந்த நிலை ஏற்பட்டது!.

'என்றை முதலாவது பேரன், எடி, இவனுக்கேனடி இந்தத் தேவையில்லாத வேலை? இவன் A.L. இலை 3A எடுத்தவன்... அப்பவே சொன்னான் பொடியன் இரண்டையும் பிடிச்ச எங்கையேன் அனுப்புங்கோ என்று, ஆரெண்டாலும் கேட்டினமே...' என்று மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு அழுதார், 'சாம்பசிவம்'.

இது அவரது மறுபக்கம்.

ஏன் இந்த முரண்பாடு?.

போராட்டம், தியாகம்... எல்லாம் சாம்பசிவத்திற்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் இல்லையோ? இவற்றில் ஒன்றிலேனும் எதுவித நேரடியான பங்களிப்பை வழங்காமல், தங்களது பெருமையை நிலைநாட்டவும், மக்களின் விடுதலையைப் பெறவும்(?) வீரும்பும் சாம்பசிவங்களின் நிலைப்பாடு சரியானதா?.

'அடிபிடியெண்டு வீரம் பேசினியள்... வெள்ளம் காலுக்கை வரத்தான் எப்பிடியெண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் விளங்குது, ஆத்திரம்தான் வருகுது. அப்பா விடுதலைப் போராட்டத்திலை எங்கடை குடும்பத்துக்குரிய பங்களிப்பாகப் போயிருக்கிறது பாவம், கண்ணனுடைய உயிர்தான்.... இங்கையிருந்துகொண்டு நீங்கள் போடுகிற சத்தங்களில்லை!' என்று ரஞ்சினி தகப்பன் மீது ஆத்திரத்துடன் கத்தினாள்.

ரஞ்சினியின் கருத்து, 'சாம்பசிவங்களுக்கு ஒரு பதிவாக அமையுமா?.

'சாம்பசிவம்' மூலம் 'சாம்பசிவங்க'ளைச், சுயவிமர்சனம் செய்யத் துண்டியதனால், ஆசிரியர் தனது நோக்கில் வெற்றி பெற்றுவிட்டாரோ?.

'சாம்பசிவம்' பாத்திரத்தை நன்கு புரிந்துகொண்டு, அதை நன்றாகச் செய்திருந்தார் 'யோகானந்தன்'.

க.சிறீபாவன்

❀

மெல்பன் கலை வட்டம் அளிக்கும் அடுத்த தயாரிப்பு

1993 ஜனவரி 23, 24

❀ ❀ ❀

❀ ❀ ❀

சந்திப்பு

ஓடும் ஒரு வண்டி... அதில்
உயிரோவியம் இருந்தாள்!
ஆடும் மது விழிகள்... அவை
பேசும் கணி மொழிகள்!

*

பார்த்தேன்; அவள் பார்த்தாள்! ஒரு
கணமே! உடல் பிணமே!
சேர்த்தாள் புது உலகில்; எனைச்
சேர்ந்தாள் வெறி நிலையில்!

*

பின்னர்... பல மின்னல்! விழிப்
பின்னல்! அது கன்னல்!
என்னே! கண மொன்றும் ஒரு
மோதல் என மாறி...

*

அவையும் விழி நான்கும் ஒரு
நிலையில் வர லாகி -
குலவும் இரு சிலையாய்ப் புதுக்
கலையாய் உரு மாறி...

*

நேரம்... நெடுந் தூரம்... இவை
தாமே செவ வாக...
சேரும் விழி யிடையே வெறி
மொழிகள் உற வாட...

*

நற்றில்... இடை நடுவே அவள்
பிரிய... மனம் எரிய...
ஆற்றேன்! இது யாதோ? ஒரு
களவோ? பெரும் புதிரோ?

— பித்தன்

தியாகம்

*** ரதி ***

நாகம்மாக்கா...

இப்படித்தான் அவவை அயலுக்குள் கூப்பிடுவார்கள்.

எண்பத்தைந்து வயதிலும் தள்ளாடாமல், கூனாமல் அழைப்பு மணி அடித்த சத்தம் கேட்டு ஈரக்கையை முந்தானையில் துடைத்தபடி வெளியே வந்தா நாகம்மாக்கா. வாசலில் 'தம்பியார்' என்று அழக்கப்படும் இயக்கத்துப் பெடியன் ஆயுதங்களுடன் நின்றார்கள்.

"என்ன பிள்ளைகள் அரிசி வேணுமே?" என்ற வழமையான கேள்வியைக் கேட்டா நாகம்மாக்கா.

"இல்லை ஆச்சி..." என்று இழுத்தான் ஒரு பெடியன். ஊருக்குள் இருப்போரை ஒருவர் விடாமல் தெரியும் நாகம்மாக்காக்கு. ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் காணாறதெல்லாம் புது முகங்கள்.

"என்னட்டை வேறையென்ன இருக்குத்தர?"

"நாங்கள் இந்த வீட்டை எடுக்கப் போறம் ஆச்சி"

இது நாகம்மாக்கா எதிர்பாராத ஒன்று. அயலுக்குள் இரண்டு வீடுகளில் பெடியன் ஏற்கனவே இருக்கிறார்கள். இந்த வீடு ரோட்டுப்பக்கம். தானிருக்குமட்டும் வீட்டை எடுக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் நாகம்மாக்கா நம்பிக்கொண்டு இருந்தவ. அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்ட நாகம்மாக்கா,

"நானிருக்க என்னெண்டு மோனை நீங்கள் எடுக்கிறது?"

“வீடு உங்கடை மகன்ரை பேரிலைதானே இருக்கு. அவை வந்து இருந்தால் எழுப்பமாட்டம்”

“என்னை என்ன செய்யச் சொல்லுறீங்க?”

“கோயில் மடத்திலை சிவ சனம் இருக்கு. அதுதான் பாதுகாப்பான இடம். இல்லாட்டி ஆரேன் சொந்தக்காரருடன் போய் இரணை.”

“...நாங்கள் உயிரைக்கூடத் தியாகம் செய்து ஈழம் எடுக்கப் பாடுபடுறம். நீங்கள் வீடு வீடு என்று இந்தவயதிலும் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு இருங்கோ. இதுதான் எங்கடை தமிழருக்கு இத்தனை அநியாயம் நடக்குது. தியாகமென்றால் என்னெண்டு தெரியாது. சும்மா ஒப்பாரி வைக்காமல் சாமான்களை ஒரு அறைக்குள் பூட்டிப்போட்டு நாளைக்கு நாங்கள் வரேக்கை சாவியைத் தந்தால் நல்லது. இல்லாட்டிப் பிரச்சனை வரும்” என்று சொல்லி துவக்கையும் ‘கிளிக்’ செய்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் தம்பிமார்.

என்ன கஸ்டம் வந்தாலும் சந்திதி முருகனிடம் முறையிடுவது வழக்கம் நாகம்மாக்காக்கு. கால்கள் தானாகவே சுவாமி அறைக்குள் போய் நிற்கமுடியாமல் சுவரோடு சாய்ந்து இருக்கப்பண்ணினா. கண்ணால் நீர் வடிந்தபடி இருந்தது. மனம் மட்டும் எங்கோ சென்றது.

நாகம்மாக்கா பொன்னம்பலத்தாருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டது பதினேழாவது வயதில். கல்யாணம், சடங்கு எல்லாம் முடிந்து அந்த மண்வீட்டில காலடி எடுத்து வைக்கும்போது வீட்டில் மாமன் மாமி மச்சாளிமார் மச்சாளிமாரென்று ஒன்பது பேர். விடிய ஐந்து மணியிலிருந்து இரவு எட்டு ஒன்பது மணிவரை எல்லோருக்கும் வேலை இருக்கும். வீட்டுவேலை, தோட்டவேலை, வளவு வேலையென்று. பத்து வருடங்களுக்குள் மச்சான், மச்சாளிமார் ஒவ்வொருவராக மணம் முடித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். நாகம்மாக்காவும் பொன்னம்பலத்தாரும் ஐந்து பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோராகி விட்டார்கள். அதேவளவுக்குள் இரண்டு அறைகொண்ட வீறாந்தையோடு கல்வீடு கட்டியிருந்தார்கள். மாமன் மாமியை வயதுபோன காலத்தில் பார்த்ததும் நாகம்மாக்காதான்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்து பள்ளிக்கூடம் போகுமுன் தோட்டத்திற்குப் போய் தண்ணி இறைத்தார்கள். பெண்பிள்ளைகள் இரண்டுபேரும் நாகம்மாக்காவிற்கு வீட்டில உதவி. வழமையான வேலைகளைவிட அறுவடைக் காலத்தில் சூடு மிதித்தல், வேலியடைப்பு, கூரை மேய்தல் என்று பெருஞ்சமையல் செய்யும் வேலைகளும் இருந்தன. ஒரு வீரதம் விடாமல் பிடித்து, கோயில், அபிஷேகம், திருவிழா என்று நாட்கள்

பறந்தன. நாகம்மாக்காவின் ஒரே குறிக் கோள் பிள்ளைகளை எப்படியாவது படிப்பித்து இந்தத் தோட்ட வேலைகளிலிருந்து மீட்பதுதான்.

காணிகளை ஈடுவைத்து சீட்டுப்பிடித்து பலவாறாகக் கஸ்டப்பட்டுத்தான் பிள்ளைகளைப் படிப்பித்தார்கள். பொன்னம்பலத்தார் அடிக்கடி 'புறுபுறு'த்தாலும் நாகம்மாக்கா பிடிவாதமாகப் பிள்ளைகளின் படிப்பை ஊக்குவித்தா. மாமன் மாமியும் அடுத்தடுத்த மாளிகளில் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார்கள். பொன்னம்பலத்தாருக்கும் தோட்ட வேலைகள் இயலாமல் போகக் குத்தகைக்கு விட்டார்கள். ஐந்து மணிக்கு எழும்புப் நாகம்மாக்கா மட்டும் நாள் முழுக்க ஆடு, மாடு, கோழி, கிடுகு பின்னுதல் என்று வேலைகள் செய்தபடியே இருந்தா. பிள்ளைகள் படிப்பு முடிந்த உத்தியோகம் கல்யாணம் என்று கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, புத்தளம் போய்விட்டார்கள்.

வாழ்க்கையில் முதன் முதலாக நாகம்மாக்காவும் பொன்னம்பலத்தாரும் தனியே இருந்தார்கள். பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் விடுதலை, திருவிழா என்று வந்து போவார்கள். மிகுதி நேரங்களில் நாகம்மாக்கா தன்னுடைய வேலைகளோட அந்த வீட்டில் நடந்த ஆயிரமாயிரம் நிகழ்ச்சிகளை அசைபோட்டுக் கொண்டிருப்பா. ஒவ்வொரு தூணும் ஆயிரம் கதை சொல்லும்.

காலப்போக்கில் வெளிநாட்டு மோகம் அவர்களுடைய பிள்ளைகளையும் பிடித்தது. கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, புத்தளம் இப்போ இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்காவென்று மாறியது. ஆட்களுக்குப்பதில் கடிதங்கள் வந்தன. சிலர் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை வந்து போனார்கள். பேரப்பிள்ளைகளின் வளர்த்தியைப் படங்களில்தான் கண்டார்கள். மூத்த பேரப்பிள்ளையின் கல்யாணத்திற்கு அமெரிக்காவிலிருந்து அழைப்பிதழ் மட்டும் வந்தது. இதற்குள் யாழ்ப்பாணத்தில் பல மாற்றங்கள். புரட்சி, சண்டை, குண்டு வெடி என்று. இதனால் அவர்கள் பிள்ளைகளைக் காணாமல் பல வருஷங்களைக் கடத்திவிட்டார்கள்.

பத்து வருடங்களுக்குமுன் ஒரு நாள் கோயிலுக்குப் போய்வந்த பொன்னம்பலத்தார் சாய்மனைக் கதிரையில் படுத்து மோர் வாங்கிக் குடித்துவிட்டு முடிய கண்கள் திறக்கவில்லை. செத்தவீட்டுக்கு ஒரு மகன் மட்டும் வந்து கொள்ளிவைத்தான். அப்போதுதான் எல்லோருமாக எடுத்த முடிவு நாகம்மாக்காவை வண்டனில் இருக்கும் மகளிடம் அனுப்புவது என்று.

நாகம்மாக்கவின் பதில் "எனக்கு இந்த வீட்டைத்தவிர வேறு ஒரு இடமும் சரிப்பட்டு வராது. நான் தனியாத்தான் வந்தனான். தனியாத்தான்

போகப்போறன். என்னைப்பற்றி யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம். எனக்கு வாழ்வும் இஞ்சைதான் சாவும் இஞ்சைதான். சந்திதி முருகன் என்னைக் கைவிடமாட்டான்.”

வளவுக்குள் ‘பங்கர்’ கிண்டுவித்து ‘ஷெல்’ விழும்போதெல்லாம் ஒழித்து முருகா முருகா என்று தன்னுடைய வாழ்நாட்களைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கும் நாகம்மாக்காவுக்கு ஒரு புதுத் தலையிடி.

கண்களைத் துடைத்துவிட்டு எழுந்த நாகம்மாக்கா தன்னுடைய முறையீட்டை முருகனுக்குக் கேட்குமென்றோ என்னவோ பெலத்துச் சொன்னா...

“முருகா எப்படியாவது உந்தப் பெடியள் என்னையும் இந்த வீட்டில இருக்க விடவேணும். நெல்லுப் பெட்டிக்குப் பதில் சவப்பெட்டி இருந்தாலென்ன, வாழைக்குலைக்குப் பதில் குண்டுகள் இருந்தாலென்ன பரவாயில்லை. நான் இஞ்சைதான் இருந்து சாகவேணும். எனக்குத் தியாகம் என்றால் என்னென்று தெரியாதாம். எனக்கு உயிர்களைப் பலிக்கொள்ளத் தெரியாது. பிள்ளைகளை வளர்த்துப் படிப்பித்து வாழ்வு கொடுத்து சிவனெயென்று ஒரு பூச்சி புழுவுக்குத் துரோகம் செய்யாமல் வாழ்ந்தனான். இதுதான் எனக்குத் தெரிந்த தியாகம். என்றை காலம் முடியப் போகுது. என்னை இங்கேயே சாக விடவேணும் அவங்கள். அவங்களின்னை தியாகத்துக்கு ஈழம் பரிசென்றால், என்றை தியாகத்துக்கு என்னை இந்த வீட்டிலேயே சாகவிடு...”

அடுத்தநாள் காலை.

“பெல்லை அடியடா, கதவு பூட்டிக்கிடக்கு”

“கிழவிக்குக் காது கேட்கேல்லையோ என்னவோ”

“வளவுக்குள்ள இருக்கும் பார்த்திட்டு வாறன்”

பின்னால் போன பெடியன் திறந்திருந்த யன்னல் வழியாக நாகம்மாக்கா இன்னும் படுக்கையில் இருப்பதுகண்டு கூப்பிட்டான். எழும்பாததால் கதவை உடைத்துக் கொண்டு போனவர்களுக்கு நாகம்மாக்கா இறந்து நாலு ஐந்து மணிநேரம் ஆகியிருப்பது தெரிந்தது.

“கிழவி பயத்தில செத்துப் போச்சுதாக்கும்”

“ஆரேனும் சொந்தக்காரருக்குச் சொல்லுங்கோ. செத்தவீடு முடிய வருவம்” என்றபடி அகன்றான் பெடியளின் தலைவன்.

திரைப்படப் பொருளாதாரம்

❀❀ கே. ஹரிஹரன் ❀❀

சிறிது நகைச்சுவையுணர்வு, சிறிது நம்பிக்கை இன்னும் ஏராளமான பொறுமை... இம்முன்றும் இல்லையெனில்; இந்தியத் திரைப்படப் பொருளாதாரத்தை ஆராய்வது ஒரு பயனில்லா முயற்சி.

முதற்கண், இந்தியத் திரைப்படத் தயாரிப்புத் துறை என்பது, திரைப்படங்கள் தயாரிக்க மட்டுமே அல்ல என்ற என் எண்ணம் முற்றிலும் தவறல்ல. பலருக்கு அது வியாபார மரபு. சிலருக்கு அது நுணுக்கமான மோசடி விளையாட்டு. திரைப்படக் கல்லூரியில் சேர விரும்பும் மகளை; "இவன் கடலை விற்கக் கூட வாயக்கில்லாதவன், என்னிடமாவது உதவி இயக்குனராக சேர்த்துவிடு..." என்று பெரியவர்கள் சாடுவதை நாம் பலமுறை கேட்டிருக்கிறோம். இது போதாதென்று - "வேண்டுமானால் அந்தப் பாழாய்ப்போன படத்தை நானே தயாரிக்கிறேன்" என்று அந்த வசவிற்கு மகுடம் சூட்டுவதையும் கேட்டிருக்கிறோம்.

இந்த வசவின் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் உலகத்திலேயே மிகச் சுவபமான வேலை ஒரு 'மசாலா'ப் படம் தயாரிப்பதுதான் என்று அந்த வாயக்கில்லாத கடலை விற்கும் பையனின் அப்பா நினைக்கிறார் என்பதே. பொது உடமையாக்கப்பட்ட ஒரே கலைத்துறை படத்தயாரிப்பே. மனிதவர்க்கத்தை ஈர்த்த பல வெறிகளில், திரைப்படத்தைப் போல் மயக்கியது வேறு எதுவுமில்லை. லாபநோக்கு வியாபாரிகள், கறுப்புப் பணக்காரர்கள், அலைந்து திரியும் வட்டிக்காரர்கள் இவர்களால் நடத்தப்படும் தொழிலே படத்தயாரிப்பு. உண்மையில் இதனைத் தொழில்துறை என அழைப்பதே தவறு.

இத்துறையைப் பற்றிய சில புள்ளி விவரங்கள்...

ஒரு வருடத்தில் கைமாறும் மொத்தப் பண அளவு - ரூ. 2000 கோடி.
(திரையரங்கம், ஸ்டூடியோ வாப் செலவு உட்பட)

இந்தப் பண அளவை இந்நாட்டில் நிகர் செய்யும் ஒரே நிறுவனம் - அம்பானியினுடையது.

இந்நாட்டில் உள்ள திரையரங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை - 13000
(3000 சிறிய மற்றும் ரூரீவீக் டாக்கீஸ் உட்பட)

இந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையோடு இத்தொகையை ஒப்பிடும்போது, ஒரு திரையரங்கம் 65,385 மக்களுக்காகிறது. இத்தொகையில் 60% தென் மாநிலங்களில் உள்ளன. அப்படியிருக்கையில் ஜனநெருக்கம் மிகுதியாக உள்ள உ.பி, பீகார், ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள அரங்கங்களின் நிலையை எண்ணிப் பாருங்கள். இப்படியிருக்கையிலேயே இத்துறையை மிக பிரபலமானது, ஆற்றல் மிக்கது என்கிறோம்.

ஒரு வருடத்தில் பூசை போடப்படும் மொத்தப் படங்கள் -1300

ஒரு வருடத்தில் வெளிவரும் மொத்தப் படங்கள் - 900

அதாவது பாதியிலேயே அரைகுறையாய் நின்று போகும் (அல்லது) கைவீடப்படும் படங்கள் - 400

வெளிவரும் 900 படங்களில்:
100 படங்கள் வர்த்திற்கு ஓடும்.
200 படங்கள் நட்டமில்லாமல் ஓடும்.
600 படங்கள் படுதோல்வி அடையும்.

இத்துறையில் வர்த்தமீதம் 23% என்றாலும் படங்கள் என்னவோ வந்த வண்ணமே உள்ளன. அப்படியானால் வர்த்தமீதம், நட்டமீதம் படத்தயாரிப்பாளரை பாதிப்பது இல்லையா? அல்லது அரங்கத்தில் படம் எப்படி ஓடுகிறது என்பதை மீறி வரவு, செலவு கணக்கில் தில்லு முல்லு நடைபெறுகிறதா?

இதற்கு விடை

1. தில்லுமுல்லு நடைபெறுகிறது.
2. பண உதவி செய்தவனை இது பாதிப்பதில்லை.

பொதுஜனம் ஒரு படத்தைப் பார்த்து இது 'வெற்றிப்படம்' என்று சான்றிதழ் வழங்குவது போல்தான் இதுவும் அர்த்தமற்றது.

ஒரு சிறிய படம் தயாரிக்க 20 லட்சம், சற்றே பெரிய படம் தயாரிக்க 50 லட்சம், நட்சத்திரப் படம் ஒரு கோடியைத் தாண்டலாம்.... இது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. ரஜனிகாந்த் ஒரு படத்திற்கு 36 லட்சம் வாங்குகிறார், டி.ராஜேந்தர் தன் படத்தை 2 கோடிக்கு விற்றார் போன்ற புள்ளிவிவரங்களை இந்நாளில் சிறு குழந்தைகள் கூடச் சொல்லும். இவை அர்த்தமற்ற எண்தொடர்கள் என்பதால் நம் சராசரி மரபில் ஐக்கியமாகிவிட்டன. பிற்காலத்தில் பாகவதம், மஹாபாரதம் போல் இப்புள்ளி விவரங்களும் காவியங்களாய் உருப்பெற்றாலும் நாம் வியப்பதற்கில்லை.

வெட்ட வெளிச்சமாக தெரியாவிட்டாலும், இதில் ஒரு மாபெரும் உண்மை மறைந்துள்ளது. இந்நாட்டின் திரைப்படத்துறையில், இப்பொழுது கணக்கிலேயே வராமல் ரூ. 1,50,000 கோடி முடங்கியுள்ளது. தனிப்பட்ட முறையில் செயற்படும் இக்கோளம். நம்நாட்டின் பொருளாதார வல்லுநர்களைப் பிரமிக்கச் செய்யும் உண்மை, திரைப்படத்துறையில் கசிவு பெறுவது ஒரு சில நூறு கோடிகள் தான். இது நம் மனதில் மிகைப்படுத்திப் பிரமாண்டமாக்கப்படுகிறது. இதைப்போல் நூறு மடங்கு, கள்ளக் கடத்தலிலும், வீடு மனை வியாபாரத்திலும் முடங்கியுள்ளது.

இந்த ரீதியில் தான் திரைப்பட பொருளாதாரத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் படம் தயாரிக்க மட்டுமே, இத்துறை இயங்கவில்லை என்ற முன்கூற்று உங்களுக்கு விளங்கும். பலர் நிலம் வாங்குவது, அதில் வீடு கட்டி குடியிருக்க வேண்டும் என்பதால் மட்டும் அல்ல. அது ஒருவகையான பண முதலீடு; உடனடியாக பயனளிக்காத முதலீடு.

படத்திற்கான திட்டப்பட்டியல் வகுக்கும் முறையை விளக்குவதற்கு முன் ஒன்று கூறிவிடுகிறேன். ஆளாளப்பட்ட ஹாலிவுட்டிலும் இதே குட்டையைக் குழப்பும் முறையே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. வருமானம் ஏறிக்கொண்டே வருகையில், வருமான வரியாக கணிசமான தொகையைக் கட்டவேண்டி எங்கு ஒரு தனிநபரோ, நிறுவனமோ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறதோ, அங்கு இதே முறை கையாளப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. அங்கு அதிக லாபத்தினால் அதிக ஊக்கக் கேடே ஏற்படும். ஊக்கக்கேட்டிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் வழிமுறைகள் யோசிக்கப்படும். சூது தெரிந்த

உழலுக்கான வழிமுறைகள்.

ஒரு பிரமாண்டமான திரைப்படத்தில், தேவையான தொழில் துட்ப ரீதியான செலவுத்தொகைக்கும், நடிக, நடிகை மற்றும் இசையமைப்பிற்கும் ஆகும் செலவுத் தொகைக்கும் உள்ள வீதத்தொடர்பு: 2:3. அதாவது போக்குவரத்து, சாப்பாடு, மற்றும் கச்சாபிலிம் செலவு 40% பாக்கி 60% உழிய ஆளுனர்களுக்கு. இந்த 60%ல் பாதிக்கு மேலே கறுப்புப் பணம். இதைக் கணக்கில் சரிசெய்ய, மீதி சராசரி தயாரிப்புச் செலவீனங்களை மிகைப்படுத்துகிறார் தயாரிப்பாளர். ஆங்க்... தயாரிப்பாளரே வெளியீட்டாளரிடமிருந்தும், வட்டிக்காரரிடமிருந்தும் கறுப்புப் பணமாக வாங்குவதால் அவர் செலவழித்த கறுப்புப் பணத்தை சரிக்கட்டி விடுகிறார்.

தயாரிப்பாளருக்குத் தலைவலி இனித்தான் உள்ளது. அதாவது அரங்கங்களிலிருந்து வரும் டிக்கட் பணம், இது வெள்ளைப் பணம் அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வரவு. அப்படியானால் இவர் வெளியிட்ட செலவுக்கணக்கை விட பல மடங்கு அதிகமான வரவு ஆகிவிடும். விளைவு தப்பான லாபகணக்கு இங்குதான். அரங்க முதலாளி தயாரிப்பாளரின் உதவிக்கு வருகிறார். ஒரு சிறிய தொகைக்கு, அன்றாட டிக்கட் வரவில் திறமையாக விளையாடுவார். இதற்காக அவருக்கு தரவேண்டிய வாடகைப் பணத்தில் பாதி கறுப்பாகவோ, வெறும் பணமாகவோ தர ஒத்துக் கொள்ளப்படும். இப்படியாக சங்கிலித் தொடர்போல் பயங்கர பணவிளையாட்டு தொடரும்.

நான் முன்பு சொன்ன நகைச்சுவை உணர்வும் நம்பிக்கையும் உங்கள் கைவசம் உள்ளதா? இல்லையெனில் இந்த ஆராய்ச்சி உங்களுக்கு எரிச்சலும், ஆத்திரத்தையுமே ஏற்படுத்தும். நம் நாட்டில் எந்தத் துறையையும் ஒரு உண்மையான வருமான வரி அதிகாரிபோல் நாம் ஆராயத் தொடங்கினால், உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் இங்கு இடமே இல்லை என்பதைக் காண்போம்.

மூட்டை மூட்டையாகக் கணக்கில் வராத பணத்தை, செயிண்ட் கிட்ஸிலோ, கேமென் தீவிலோ கலவை செய்ய பலர் போவதுபோல்தான், திரைப்படத்துறையிலும் துழைகிறார்கள். அரசாங்க தணிக்கை இலாகாவிற்கும், அப்பாற்பட்ட துறை இது என்பதே இதற்குக் காரணம். மெர்ஸிடீஸ் காரை நொறுக்குவதில் ஆரம்பித்து, ஒரு மூட்டை வாங்கும் செலவு வரையில் எந்தவிதமான செலவையும் கணக்கில் கொண்டுவரக் கூடிய ஒரே துறை படத்தயாரிப்பு. இதற்கு எவளாவது ஒரு ஏமாளி ஒரு ஒப்பந்தச் சீட்டு தரவேண்டும். அவ்வளவே! வருமானவரி இலாகாவில் சரியான தொடர்பு உள்ள தயாரிப்பாளரால், இதைப்போல்

நூற்றுக்கணக்கான ஒப்பந்தச் சீட்டுக்களைக் கணக்கில் காட்ட முடியும். சென்னை வருமானவரி அலுவலகதிற்குள் நுழைந்து பாருங்களேன். ஒரு திரைப்பட ஜம்பவானின் விவகாரங்களைக் கவனிக்கப் பத்து உயர் அதிகாரிகள் பம்பரமாய்ச் சுழல்வதைக் காண்பீர்கள்.

இதுவரை நான் கூறியதில் ஏதாவது விளங்கியதா? இரண்டும் இரண்டும் ஐந்து என்று கணக்கிட்டு விட்டீர்களா? செய்திருந்தால் திரைப்படத் துறையின் கதவுகள் உங்களுக்காகவே திறந்துள்ளன. அடுத்த வெற்றிப்படத் தயாரிப்பாளர் நீங்களே.

நன்றி சவனம்,

22 நாயார் சாகிப், 2வது தெரு, சென்னை-2 .

முத்தமிழ் விழா

அவுஸ்திரேலியத் தமிழர் ஒன்றியத்தின் முத்தமிழ் விழா சித்திரை 25ம் திகதி மாலை Kew உயர்தரக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெறும்.

இயல், இசை, நாடக நிகழ்ச்சிகள் உட்பட ஈழத்தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் இருந்து வெளிவந்த, வெளிவரும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்களின் கண்காட்சியும், தமிழ் வளர்த்த முன்னோர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள், மறைந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் உருவப்படங்களின் கண்காட்சியும் இடம்பெறும்.

சிந்தனையில் உதித்தவை...

முடியாது என்று நாம் நினைப்பதுபோல் எதுவும் முடியாததும் அல்ல. முடியும் என்று நாம் நினைப்பதுபோல் எதுவும் முடிந்ததும் அல்ல. முடிந்தவரை முயல்வதுவே முன்னேற்றம்.

உன்னையே நீ எப்போதும் உயர்த்திக் கொள்ளுவதனால்தான் நீ எப்போதும் தாழ்த்தப்படுகிறாய்.

பாலன், பரிஸ்.

K.E.P.SERVICES

KEP 286-16

- * Landmark 21Mhz
- * 1 Mb on Board
- * Shadow Ram

KEP 386-25sx

- * Landmark 34Mhz
- * 1 Mb on Board
- * 80386 CPU

KEP 386-33

- * Landmark 53
- * 2 Mb on Board
- * 64K C.Memory

KEP 486-33

- * Landmark 150
- * 4 Mb on Board
- * 256K C.Memory

STANDARD CONFIGURATION

- * 1.2 Mb Floppy disk drive
- * 2 Serial/Parallel/Games ports
 - * Compact case
 - * 200 Watt power supply
 - * 101 Keys Keyboard
 - * 40 Mb hard disk drive
 - * 16 bit 512k VGA Card
- * 14" High Resolution Super VGA Colour Monitor (1024 x 768)

\$1230

\$1450

\$1850

\$2595

* 12 Months Warranty

K.E.P. TRAVEL SERVICES

Agents for all Domestic and International Air lines.
DISCOUNT FARE SPECIALISTS.

Colombo / Madras - \$1149(ret)

Singapore - \$850 (ret)

London - \$1450 (ret)

Call SIVANATHAN

B.H. 667 0287

A.H. 749 3798

Museum Business Centre, 222 La Trobe Street, Melbourne 3000, Australia
Phone (03) 667 0287 Fax (03) 663 2616 Lic.No. 31353